

ன காகிதப் பதிப்பு.
பிரதி, 5 அநு.
பிரதி, 6 அநு.

சந்தா விலை விபரம்.
ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 4.
இறுமாதத்திற்கு „ 2-2.

உப் பரவச்

மாதாந்தரத்

செய்வதற்கான

தமிழ்ப்பத்திரிகை.

DEVOTED TO PRACTICAL TRUTH AND KNOWLEDGE.

யாரேல்லாழைபாரறிவிலா
புயரேனுமில்.-திருக்குறள்.

A POPULAR NEW REVIEW
AND TAMIL MONTHLY,
ESTD. MAY, 1892.

{ கற்க கசடறக் குப்பவை கற்றயி
{ வீற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்

ATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS.
ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

❖ ❖ ❖ [" Hitch Your Wagon to a Star " — Emerson.] ❖ ❖ ❖

CONTENTS.	PAGE.	அட்டவணை	பக்கம்.
"er is the Law of the Universe"—The ing of the New Year Vividhi-Kritika ...	1	1. விஜேதிருநாட வருஷம் ...	2
Study of Number and Evolution of Form ...	6	2. "எண்ணம் ஏழுக்கும் கண் கொண்டுத் தரும்"	6
All we talk about! Dog-by M. N. Ganesa Iyer	6	3. சீதா-மனோன்மணி—[சுயம்—எம். என்., &...	6
f Temple Traditions—"Angam Pombavai" ...	10	4. லக்மி தாக்ஷர் வர்ண மாலிகாஸ்தோத்திரம் ...	10
Worship of Lailita in Letter and Spirit ...	10	5. "பழையமாக்குகின்றது"	11
cient Eternal Symbols of Mystic Union ...	11	6. உபநிஷத்தந்த பிறகு: 9. ஆரூணிகோப நிஷத்த (M. K. நாபாவணலாயியார்), ...	18
And Artha Dipopika: 10. Arunikaprasad	13	7. சுதந்தக் சாதனைகள்—1. சங்கிர்பாதம் அல்லது பித்தவாதசூர்ம், அம்மை வைகுரி முத வான பெருவாரிக் கும்ச்சல்சுகள் ...	18
A. K. Narayanaswamy Iyer, B.A., B.L. ...	13	8. குடிவாழ்க்கை—V-1, வேலையின் பயன் ...	23
os of Health and Disease—I. Typhoid, Dysentery and other Zymotic Pestilence. ...	18	9. சீதா அலிவாடு இஸ்லாமார்க்கை, 35-ம் அதி காம் (எஸ். ராமசுவாமி நியர், பி. ஏ.), ...	26
ous in Economics by T. C. Venkataramana ... V-I, Result of Labour, ...	23	10. வீகேசுத்தாபணியை வாங்கி வாசிக்கும் கண்பார்களுக்கு ...	27
Tale of Hindu Domestic Life chap 35. Ramaswami Iyer B. A. ...	26	11. ஜேட் தயாவிஜேட்—பிராந்தத்தைக் கொத்து: திருவாட்டுச் சிறப்புவிண்ணப்பம் ...	29
Readers and Subscribers ...	27		
God Gracious—Praises and Prayers of a ... The Cosmic Circle of Life on Earth	29		

“Our Theism is the Purification of the Human Mind”- Emerson.]

THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,

Annas extra.]

Lalitalaya, Mylapore, Madras, S.

[Overland 8.000s extra.

For the Viveka Chintamani Publishing Committee.

[Subscription Price: Yearly Rs. 4

Editor for the people.]

(Copyright Registered)

२२—*Sruti.*

like the earth, and like a living creature. He produces the Universe.—Sruiti.

All Rights Reserved

THE VIVEKA CHINTAMANI.

ESTABLISHED 1892.

The Oldest and the Best Tamil Monthly: Yearly Rs. 4.

Thick Paper Edition Rs. 5. in Advance.

Subscriptions registered by Volume only and cannot be discontinued in the middle of a Volume.

EDITO

LALITALAYA, MYLAPORE.

C. V. Swaminatha Aiyar.

Madras, 1. Sep. 1911.

விவேகசிந்தாமணி.

வருஷசந்தா ரூ. 4, தனமான காசிதப்பதிப்பு ரூ. 5. வாலியம் கணக்காகவே

சந்தா பதிவுசெய்யப்படும். பிணவுச் சிக்கப்பூருக்கு 8-அண அதிகம்.

விவேகசிந்தாமணிக் கமிட்டி விண்ணப்பம்.

ஆரிய சகோதரர்களே! விவேகசிந்தாமணி, இப்பொழுது மாதந்தோறும் ஒழுங்கு வெளியாகி வருகிறது. ஸுதாரண வருஷ முதல் மிகவும் அருமையான விஷயங்களை வெளியாகிவருகின்றன. வித்தர்கள் ஸாதரமுறை, யோகம், பக்தி, ஞானம் முதலான முறைகள் உபவிஷத் வாக்கியார்த்தம் இவை வெளியாகிவருகின்றன. விவேகசிந்தாமணியேன்ற பெயர்க்கேற்றபடி இதில் விவேகத்தை விளைவிக்கக்கூடிய அற்புத விஷயங்கள் திருக்கும். இங்காலத்துக்கேற்றபடி தேசாபிமானம், பாஷாஞானம், நீதி போதம், வேதாசாரம், சதேச விதேச சரித்திரங்கள், மஹாத்மாக்களின் அமிருத வசனங்கள் பகவாது அர்ச்சனனுக்குப் போதித்த நித்தியானுசூல ஸாதனங்கள், அப்போதப்போது நடக்கும் விசேஷப்பவங்கள், ஆகிய இவைகள் அடங்கப்பெற்றுச் செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுத் தம் ராடெல்லாம் ஜ்வலித்துவருகிறது. இம்மாதார்ப்பு பத்திரிகைக்கு ஒவ்வொருவரும் சந்தாதாராகச் சேர்வதுடன் தங்கள் நேசர்களுக்கும் காட்டி அவர்களையும் வாங்குப்படிசெய்து ஆதரித்து வாக்கோருகிறோம். மனிதர்களுக்கு உய்யும்வழிகாட்டி அவர்களைக் கடைத்தேறச் செய்பது உண்மையான ஸங்குருவைப்போல விவேகசிந்தாமணியை வாசிப்பவர்களுக்கு அது உற்றவிடத்துவியாய் நின்று விவேகத்தை வளர்க்கும் குருவாய்த்தோற்று மென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. பத்திரிகையை முழுதும் படித்துக் கையொப்பக் காரர்களாய்ச் சேரவும், இதரர்களையும் அப்படியே சேர்ப்படி செய்யவும் கேட்டிக்கொள்கிறோம். இப்பத்திரிகையை வாங்கி வாசிப்போர் இதர சாதனங்களிரண்டிலும் தேறிப் பெறு வாழ்வெய்துவர். சன்மரீர்க்க சாதனமான பத்திரிகையென்றும் விவேக விருத்திக்கின்றியமையாததென்றும் அனேகர் அதை ஆதரித்து கொண்டாடிவருகிறார்கள். பத்திரிகையிருக்கும் பத்திரிகைக்கும் அர்ப்பந்தம் பெற்றி முழுமையானதில் தோற்ற பெரு நஷ்டத்தால் செலவுக்குவேண்டிய அளவே காபிகள்க்கிடப்படுவதாக வேண்டுவோர் உடனே யெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். 18-வது வால்யம் முடியுள்ள பாக்கியெல்லாம் உடனே அனுப்பிவிடவேண்டியது. பாக்கிவிவக V. P. P. மூலமாய் வகு செய்யப்படும்.

1911ஆம் ஏப்ரல் மீ முதல் 19-வது வால்யம் ஆரம்பம்.

ச. வி. ஸ்வாமிநாதய்யர்.

எம். கே. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், பி-எ., பி-எஸ்.

பத்திராசிரியர்.

விவேகசிந்தாமணிக்கமிட்டி காரியநிர்வாகர்.

3யா,

ORDER FORM.

Please enrol me as a Subscriber and send the Vivekachintamani by V. P. P. for year's subscription, viz, Rs. 4-1-0.

ஐயா, விவேகசிந்தாமணிக்கு என்னோம் ஒரு சந்தாதாரராகச் சேர்த்துக்கொண்டு முதல் சஞ்சிகையை வருஷ சந்தா ரூபா 4-1-0க்கு V. P. P. மூலமாக அனுப்பக் கோருகிறேன். தவறாமல் தபாலாபீஸ் பணத்திட்டுப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

போர், தொழில், லாப விவசாயம், போஷ்ட விவகாரம் கண்டெழுதவும்.

தனிப்பிரதி ஒற்றைச்சஞ்சிகையானால் அண 5, இரட்டை சஞ்சிகையானால் அண 10 அனுப்பவும்.

THE VIVEKA CHINTAMANI

A Monthly Tamil Magazine and High Thought Review
 Devoted to the Diffusion of Practical Truth and Knowledge
 Dealing with the Principles of Education, Psychology, Soul-Culture, and Ethics.
 Adapted for Use in Homes and Schools.

God is Love: Knowledge is Power: AUM.

"Live and Learn"—"ஒதுவதோழியேல்."

SATYAMEVAJAYATE.

Vol. XIX.

(For the Tamil Year Virodikirudu.)

April 1911-March 1912.

விவேகசிந்தாமணி.

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

அறிவுடையாரெல்லாமுடையார் அறிவிலா
 ரென்னுடையரெனுமிலர்.—திருக்குறள்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
 நிற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்.

19-ம் புத்தகம்.

(விரோதிக்குது ஸ்ரீ.)

1911-ஸ்ரீ எப்ரல்மீ முதல் 1912-ஸ்ரீ மார்ச்சுமீ வரை.

PUBLISHED BY
 THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,
 For The Lalita Publishing Co., (Sole Agents and Managers.)
 Lalitalaya, 19, Adam St, Mylapore, Madras, S.

1911-1912.

All Rights Reserved.

[Unbound Vol. Rs. 4

and Vol. 5.]

The copyright of every article first published in this volume is vested solely in the Editor and registered in name.

	PAGE.
11. லளிதாம்பாள் சரித்திரம் II “பார்வதி! குழந்தை பத்திரம்” ...	87
12. ஸகவாஸதோஷம் (பெற்றோர் ஏழுக்கம்) ...	62
13. தென்னோமரத்து வண்டிகள் ...	96

No. 4. For JULY 1911

1. The Number 270—Its Mystic Meaning ...	98
2. In the Holy Presence of Death By K. S. S. A. ...	101
3. An Appreciation By V. M. R. A. ...	105
4. On Saintliness Or Colourless Perfection of Purity (By Sri Atmananda Sadhu) ...	106
5. Free from Bonds—The Autobiography of a Taluk Gumasta ...	110
6. Upanishad Artha Deepika—II. Bhavanopanishad By M. K. N., R. V. S. Mahopadhyaya, and K. S. S. A. ...	116
7. The Coronation Festivities ...	122
8. The Manufacture of Camphor ...	122
9. “Cease Thou All Vain Talk”—A Short Story ...	123
10. The Tinnevely Tragedy ...	128

1911-ம் ஆண்டு ஜூலைமீ, 4-வது சந்திரை.

1. இருபத்தியேழு—அதன்பொருள்: “ஸப்த விம்சதி சாயுஜ்யம்.” ...	98
2. யமதரிசனம் (K. S. S. A.) ...	101
3. ஓர் வந்தணப்பத்திரம் (V. M. R. A.) ...	105
4. வெள்ளியம்பலம் (ஸ்ரீ ஆத்மாநந்த:மாது) ...	106
5. அவிழ்த்துவிட்ட சமுதாயம்—ஒரு தாலுகா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம் ...	110
6. உபநிஷதார்த்த டீபிகை—II. பாவனோபநிஷத் ...	116
7. முடிசூட்டல் கொண்டாட்டம் ...	122
8. கர்ப்பூரம் செய்யல் ...	122
9. “உன்வாயடைக்க!”—ஓர் உண்மையான சிறு கதை ...	123
10. திருநெல்வேலி மோசக் கொலை ...	128

No. 5. For AUGUST 1911

1. The Mystic Number 280 ...	130
2. Lalitambal—III, “Satipathi Dharmam”. ...	133
3. Free from Bonds—The Autobiography of a Taluk Gumasta ...	140
4. Upanishad Artha Deepika—II. Bhavanopanishad By M. K. N., R. V. S. Mahopadhyaya and K. S. S. A. ...	143
5. Note on Astrology ...	148
6. Vivekachintamani in its 19th year. By V. M. R. A. ...	150
7. The Hon'ble Sri Gopala Krishna Gokhale in Madras ...	151
8. The Late Mahopadhyaya Visvesvarasastriar ...	154
9. “Tell me your friends and I will tell you what you are”—Extract from Duties of Parents ...	155
10. Floods in the Cauvery ...	160

1911-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டுமீ, 5 வது சந்திரை.

1. இருபத்தியெட்டு—அதன்பொருள்: “நமஸ்ஸுவித்ரே ஜகத் வகச்சக்ஷுஷே.” ...	130
2. லளிதாம்பாள் சரித்திரம், III “சதிபதி தர்மம்.” ...	133
3. அவிழ்த்துவிட்ட சமுதாயம்—ஒரு தாலுகா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம் ...	140
4. உபநிஷதார்த்த டீபிகை—II. பாவனோபநிஷத். (மு. கோ. நாராயணசாமி ஸ்வாமி, பி.டி., பி.எஸ். ஆர். விசுவேசுவரசாஸ்திரி மஹோபாத்தியாயர் ...	143

TABLE OF CONTENTS.

V

	PAGE.
5. சோதிடசாஸ்திரக் குறிப்பு ...	148
6. "விவேக சிந்தாமணியின் மட்டுதைப் பருவம்" என்ற இருச் சொல்லங்கார விடுகதை விடும்— வி. மெனன குருமூர்த்தி ஆசனாரி ...	150
கனம் ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண கோகலே...	151
8. எல்லாருடைய பண்டிதரத்தமாம் மஹோபாய்யா விசுவேசுவர சாஸ்திரியார்	154
9. ஸ்வாஸ்தோஷம் (பெற்றோர் ஒழுக்கம்)	155
10. காவேரியில் பிரவாகம்	160

No. 6. For SEPTEMBER 1911

1. The Resurrection Ode	162
2. The Spiritualisation of Science	163
3. The Silent Teaching of a Siddha	165
4. Easy Lessons in Economics—VI. By T.C. Venkatramana Iyer	170
5. The New Civil Marriage Bill	172
6. Lalitambal—IV, "Brahma's tie"—Settling a Match.	174
7. Free from Bonds—The Autobiography of a Taluk Gumasta	178
8. Upanishad Artha Deepika—II. Bhavanopanishad By M. K. N. R. V. S. Mahopadhyaya and K. S. S. A.	181
9. The Great Mystery of Guru Poojah	185
10. Extract:—Cocoon Planting	188
1. Negapatam Bhakti Marga Sabah	191
2. Correspondence.	192

1911-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம், 6-வது சந்திரிகை.

1. ஜிர்னோத்தாரண மஹா மந்திரமாலா	162
2. சாஸ்திரஞானமும் ஆத்மஞானமும்	163
3. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகன் மெனனப் பிரவாகம்	165
4. குடி வாழ்க்கை—VI டி. சி. வெங்கடரமண அய்யர்	170
5. கவகாகரிகப் புது விவாகம்	172
6. வளிதாம்பாள் சரித்திரம், IV வதுவர நிச்சயம் "பிரம்மபூசக"	174
7. அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை—ஒரு தாலுகா குமஸ்தாவின் சரித்திரம்	179
8. உபநிஷத்தார்த்தபிகை—II. பாவனோபநிஷத், (M. K. N. R. V. S. and K. S. S. A.)	181
9. குருபூஜை மஹத்துவம்	185
10. தென்னந்தோப்பு வைத்தல்	188
11. காகப்பட்டினம் பத்திரமார்க்க சபை	191
12. கடிதம்	192

No. 7. For OCTOBER 1911.

1. In Praise of the Son of God, or "Kumara-Guru Param's Holy Feet."	194
2. Think Thought and Prolong Life	194
3. In Quest of "Life's Big Things"	199
4. Upanishad Artha Deepika—II. Bhavanopanishad Prayogavidhi By M. K. N. R. V. S. M. and K. S. S. A.	203
5. Confessions of a Hypnotist	206
6. Navaratri Poojah:—Realisation through Gayatri	210
7. Lalitambal: V, "Karma keeps its hold to the end"	213
8. Free from Bonds—The Autobiography of a Taluk Gumastah	217
9. Vivekachintamani Riddles	221
10. Flies as Agents of Disease and Death By Dr. W. R. Macdonald, Health Officer	22

1911-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம், 7-வது சந்திரிகை.

1. குமரகுருபரனியை யடி சரணம்	194
2. 'நினையின் மனை' நினையின் மனை'	194
3. பேரின்ப விமேதேதம் காதை	19
4. உபநிஷத் தந்தியை—II. பாலநோபநிஷத் பிரபாகவதி, M.K.N., R.V.S.M. and K.S.S.A.	203
5. ஒரு சூர்யவாதிபன் சொல்லுண்மை, ...	207
6. நவராத்திரி பூஜை—1911 "காயத்ரி மந்திர திருஷ்டானுபூதி"	210
7. லளிதாம்பாள் சரித்திரம்: V "காசிக்குப் போனாலும் கர்மம் தொலையாது"	213
8. அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை—ஒரு தாலூக்கா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்	217
9. "விவேகசிந்தாமணியின் மடந்தைப்பருவ விடுகதை வினா"	221
10. ஈக்களால் நேரும் வியாதியும் மாணமும் (டாக்டர் W. R. மாக்க்டொனால்ட்)	222

No. 8. For NOVEMBER 1911

1. Use and Abuse of Words	226
2. On the Study of Words	229
3. "Realisation through Gayatri"	231
4. Prayanama—Its Characteristics and Ultimate Aim	236
5. Free from Bonds—The Autobiography of a Taluk-Gumasta	241
6. Easy Lessons in Economics—VII By T. C. Venkataramana Iyer	241
7. Lalitambal:—VI "Thorough" or "Through and Through"	241
8. Sita-Monomanini—(Our King Emperor)	251
9. The Vivekachintamani Riddle	251
10. The Late Sister Nivedita	251
11. Agricultural Machinery	251
12. Coronation and Christmas Holidays	256

1911-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம், 8-வது சந்திரிகை.

1. வாக்கின் அந்தரங்கத்தர்கள்	226
2. மந்திர தீக்ஷை	229
3. காயத்ரி மார்க்க தரிசனம்	233
4. ப்ராணபாம லக்ஷண-லக்ஷியம்	236
5. அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை—ஒரு தாலூக்கா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்	241
6. குடிவாழ்க்கை—VII. டி. சி. வெங்கிடரமண அய்யர்	245
7. லளிதாம்பாள் சரித்திரம்—VI. நல்வழி யுபதேசம், "நாய்வழிகாட்டல்"	247
8. சீதாமனோன்மணி (நம்சக்கிரவர்த்தி)	250
9. விவேகசிந்தாமணி விடுகதை வினா	254
10. ஸ்ரீ-விவேகத்தையம்மாள்	151
11. விவசாய யந்திரங்கள்	151
12. மகுடபிஷேக கிரிஸ்தம்ஸ் விடுமுறை நாட்கள்	256

No. 9. For DECEMBER 1911

1. In the Horns of a Dilemma	258
2. The Sringeri Jagad Gurn on the Establishment of Dharma	261
3. The Royal Visit	261
4. The Vision of the Eternal Dance—A Phantasy	261
5. "To Marry or Not to Marry—That's the Question"	261
6. Our King-Emperor's Declaration of Faith—Universal Loving Sympathy	271

TABLE OF CONTENTS.

VII

	PAGE.
Paranayama Vidhih	273
The King- Emperor's Coronation Durbar Address	277
Coronation Boons	279
His Majesty's Reply to the Madras Address	282
Coronation Honours	283
The Truth Behind the Coronation Durbar (from the <i>Madras Duties</i>)	285
In Honor of the Coronation of Their Imperial Majesties	287
The Compassion of the <i>Alone Become</i>	4th page of cover.

1911-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம், 9-வது சந்திக்கை.

1. தர்மம் சங்கடம்	258
2. தர்மம் ஸம்ரக்ஷணம்	261
3. மாக்ஷிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தி சக்ரவர்த்தினியவர்கள் விஜயம்	265
4. திருக்கூத்து தரிசனம்	266
5. "ஏகாக்ஷியாக விருப்பதா, யோகாக்ஷியாக விருப்பதா?"	268
6. மது சக்ரவர்த்தியாரின் ஜீவகாருண்யம்	271
7. பிராணாயாமவிதி	273
8. காரணேஷன் தர்பாரில் சக்ரவர்த்தியார் கூறிய திருவாங்கு	277
9. முடிசூட்டு நன்கொடைகள்	279
10. சென்னை ராஜதானியார் விஜ்ஞாபனத்திற்குச் சக்ரவர்த்தியார் அளித்த பதில்	282
11. காரணேஷன் கௌரவப்பட்டங்கள்	283
12. மாக்ஷிமைதங்கிய இந்திய சக்ரவர்த்தி சக்ரவர்த்தினியார் மருடாபிஷேகம்	287
14. தனி நின்றிருங்கல்	மேலேட்டின் 4-வது பக்கம்

No. 10. For JANUARY 1912.

1. "The Truth behind the Coronation Durbar"—The Decad of the Lord of Palm's Grace (by S.S. Avadhuta)	290
2. The 12th Ananda Mission Founder's Day Celebration.—Arundadarisanam—1912	293
3. "Let the Current that knows its Way"	299
4. An Open Letter to All	301
5. The Right of Entry into the Land of the Supreme	302
6. 'Renunciation', and 'the Wordly Mind'—'Vascillation unto the Last'	304
7. The Lord of Palm's Grace—"Granting of the Great Boon"	308
8. Easy Lessons in Economics, by T. C. Venkatramana Aiyar	309
9. Extracts: Ananda Mission Founder's Day	311
10. The Importance of the Month <i>Margashirsha</i>	313
11. The Eternal Dance or the Lord's Play—Some Scenes from Real Life.	316

1912-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம், 10-வது சந்திக்கை.

1. டில்லி தர்பாரின் உட்கருத்து—பழனியாண்டவர் திருப்பதிகம்	290
2. ஆருத்ராத்தரிசனம்	293
3. கர்ம தர்ம ரத்னஸீயம்	299
4. ஓர் பயிரங்க லிசெம் (இங்கிலிஷ்)	301
5. உயர்நீதிமன்றம் பிரேசை பாத்தியைத்	302
6. "சாவதானால் அந்தி என்ம, பிழைப்பதானால் பெண்டாட்டி"	304
7. பழனியாண்டவர் திருவருப்பிரகாசம்	308

	PAGE
8. குடிவாழ்க்கை -- VII-வோலைக்காரர்களின் நாணயம்	309
9. ஸ்த்யானந்த சபாநடேசர் ஆளுத்தாராள்.	311
10. மார்கழிமாச விசேஷம்	318
11. கோபால் கிருஷ்ணன் கூத்து	316

No. 11. For FEBRUARY 1912.

1. "Judge not, lest ye be Judged": "Settle the Question Right"	322
2. Must versus Ought, or, Might Against Right	324
3. "Opus and Opera" or The Principle of Co-operation	327
4. Literary Piracy	331
5. The People's Governor	333
6. Progress of the Potential God From the Latent to the Patent Stage	334
7. Easy Lessons in Economics, IX., by T. C. Venkatramana Aiyar	337
8. Come ye and see: The Deceiver who steals away my heart.	339
9. "The Sorrows of Satan" (with apologies to Miss Maria Corelli)	341
10. Supplement: "Appeal in Love to Our Sovereign-Lord"	(16 pages.)

1912-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி, 11-வது சந்திரிகை.

1. "நாவஞ்சகம் செய்யாதே! ஒருதலைத் தீர்ப்புச் சொல்லாதே!"	322
2. "எளியாரை வலியாடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிக்கும்"	324
3. "எத்தால் வாழலாம்? ஒத்தால் வாழலாம்!"	327
4. விஷயத் திருட்டு	331
5. நமது சென்னைப் புதிய கவர்னர் லார்ட் கார்மிகேல்	333
6. "ஜிவனுக்குள்ளே வெவ்வேறான பூத்தது"	334
7. குடிவாழ்க்கை--IX., டி. சி. வெங்கடராமண அய்யர்	337
8. "எனதுள்ளங்கவர் கனவனைக் காணவார!"	339
9. "மொட்டைத்தாதன் குட்டையில்லிழைத் தட்டுவானி தாலியறுத்தான்"	341
10. அனுபந்தம்: கோனிடமன்பிற் குழைந்தாரை மாற்றம் (இங்கிலிஷ்)	(16 பக்கங்கள்.)

No. 12. For MARCH, 1912.

1. The Armour of Light	346
2. The Betrayal of Friendship	348
3. My only Friend	352
4. The Decad of Dread (after Sri Manicka Vachagar)	357
5. Heigh-ho the Holly (A Song of Life)	358
6. Change of Government	360
7. A Jolly Song of Life Eternal	361
8. "The Cinderella of the Empire" to H. E. Lord Carmichael "Her Prince"	365
9. Chingleput Dt. Co-operators' Conference	366
10. "As You like it"	367

1912-ம் ஆண்டு மார்ச்சு, 12-வது சந்திரிகை.

1. விவேகசிந்தாமணித் கவசம்	346
2. கூடாட்பு	348
3. "திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை"	352
4. அச்சப்பத்து (அச்சங்கோமாதல்)	357
5. "சுதென்னுந் சமோ கனமோ சமோ!"	359
6. கவன்மெண்டு மெம்பர்கள் மாறுபாடு	360
7. அபயாந்த வாழ்வு	362
8. கார்மிகேல் பிரபுவின் பிரிவாற்றது சென்னை மாதேவி யிரங்கல்	365
9. "செங்கற்பட்டு ஜில்லா கொவாபரேடர்களின் மகாஸபை"	366
10. "உன்னிஷ்டப்படியே."	368

இதுள்ள ஒவ்வொரு விஷயமும் விவேகசிந்தாமணி ஆசிரியர்க்கு உரிமையானது அப்படியே காரைட்டி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it." But,
"Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்]

[God is Love: Knowledge is Power: Aum

ஸத்தியமே ஜெயம்—SATYAMEVA JAYATE.

புத்தகம். [9.] 1911ஆம் ஏப்ரல்மீ, விரோதிகிருதுவூ சித்திரைமீ [சஞ்சிகை. 1.

"NUMBER IS THE LAW OF THE UNIVERSE."

The Meaning of the New year Virodhi-krithu

"Every being according to Pythagoras represents a number, and the ultimate goal of science is to find for each being the number for which he stands. The harmony is the soul of the universe. The different beings form an ascending scale according to the degree of perfection with which they reflect the Universal Harmony.

"As number, he says, is the essence of things, so, unity, he says, is the essence of the universe. There are again two kinds of unity. First, the unity which is absolute and unopposed, the Monad of Monads and the God of Gods from which the series of numbers or beings is derived and which consequently contains and comprehends them all. Then there is a relative-unity, first in the series of derived numbers which is opposed to the numbers (two, three etc., and naturally limited by them. Thus the opposition between the one and the many is the source of everything else. In as much as, he further asserts, everything can be reduced to numerical relativity and finally to Idea, the matter and notion of the Ionians (Philosophy based on Physics) are merely Negative, the absence of Ideal unity."—Philosophy grafted on Mathematics of which Pythagoras stood as the chief exponent in the west.

* Pythagorean Maxim.

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்
ண்ணத்தகும்.”

விரோதிகிருது வருஷம்.

“மிக்கவிரோதி விளைவுண்டு மாரி புண்
தக்கிறப்புத் தனமுண்டு இக்குண்டு
உப்புப்பருத்தி யுலகத்திலே குறையும்
தப்புமிது மாமணக் காஞ்சொல்”

சுராரண வருஷத்திற்குப் பின் வருகிற

வருஷத்தின்பேர் “விரோதிகிருது.” † இந்தவரு
ஷத்தின் பலன் மேலே வார்த்திருக்கிற செய்யு
ளிற சண்டபடி புதப்பஞ்சுதலில் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. மிக்க விரோதத்தையே செய்
பும் இந்த வருஷத்தில் விளைவு உண்டு; மழையு
ண்டு; கால தர்மத்துக்கேற்ற சிறப்பும் தன்மு
முண்டு; இக்குண்டு; “உப்புப்பருத்தி யுலகத்
திலே குறையும்;” “தப்புமிது ஆமணக்கு
ஆய்”-என்று இப்படி காலபலன் சொல் என்
பது அதன் அருத்தம்.

மருக்குள்ளே ஸவ்வதல்பங்களின் (வருஷங்
களின்) பேர் அறுபது. இந்த அறுபது வரு
ஷங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் பொதுவாய்
ஆறு ருதுக்கள் உண்டு; பனிரெண்டு மாதங்
களுண்டு. மாதம் ஒன்றுக்குப் பத்துக்கள்
இரண்டு; அதாவது, சுக்கில பக்ஷம், கிருஷ்ண
பக்ஷம் என்பனவாம். பத்துத்துக்குத் திதி பதி
னாலு; பூர்ணமை அல்லது அமாவாஸை சேர்
த்துப் பதினெந்து. இந்த சந்திரமானம் 31
நாளுக்கும் வருஷத்தில் 360 நாள். செனா
மானப்படி வருஷத்துக்கு 365 நாள் சொச்சம்
சந்திரன் ஒருதரம் பூமியைச் சுற்றிவரப் பிடிக்
கும் 360 நாள் (திதி) சந்திரமானம். இப்படி

† சென்ற சஞ்செயில் ‘விசுவாசம்’ என்று இரு
ந்தது அச்சப்பிழையால் விளைந்த அகர்த்தமென்று
கொள்க.

12 தரம் சந்திரன் பூமியைச்சுற்றி வரும்
பொழுது, பூமியானது கிட்டத்தட்ட சூரியனைச்
சுற்றி ஒருதரம் சுற்றிநோடி விடுகிறது. பூமி
யானது தட்டாபாலை சுற்றுவதுபோல் தன்
னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டு சூரியனையும்
சுற்றியோடி வருகிறது. சந்திரனே பூமியைச்
சுற்றிக்கொண்டே சூரியனையும் சுற்றியோடி
வருகிறது. “பாம்பின் கால் பாப்புக்குத் தெரி
யும்” என்று சொல்கிற பழமொழிபோல் இந்த
மண்டலங்கள் ராகத்துவேஷாதி ரூபமாய் விளைவ்
கும் துருவ சக்திகள் (Polar attractions and
repulsions) சூலமாய் ஒன்றுத்கொண்டு ஆகர்
ஷனு சக்தி வாய்ந்தனவாய் சலிந சக்தியைக்
கிரவறித்துக் கொண்டு, தத்தம் நிலை தவறாது
ஆகாசத்தில்கொள்காமாய் சுற்றிச் சுழன்று
வருகின்றன. இந்த மண்டலங்களுக்கெல்லாம்
மத்தியம் ஸ்தானமாய் யிருந்து கொண்டும்
இவை பெல்லாவற்றிலும் அந்தர்பாமியாய்
வியாபித்தாக் கொண்டு மிருப்பது அவ்யத்த
மான அக்னி மண்டலம். இந்த அவ்யத்தானினி
யின் விபத்தன்வாய்ப்பம் சூரியன். இந்த சூரியன்
எல்லா கிரகங்களுக்கும் ஸ்திதி கர்த்தாவாய்
இருப்பதினாலே அதில் அதிகஸ்தானமாயுள்ள
தேவதைக்கு ‘சூரியமாராயணன்’ என்று பேர்.
இந்த சூரிய கார்த்தியானது “இருளிலொளி”
பாய் விளங்குவதனாலே, சூரிய பகவானைச் “சா
யாதேவிசமேதன” என்று சொல்லி உலகத்
தார் பூஜாரச்சனை செய்துவருகிறார்கள்.

இருளில் ஒளிரும் சந்திரன் பூர்ணை
யிருப்பதால் பெளர்ணமி யென்று அது விளங்
கும் திதிக்குப் பேர் வந்தது. அதே சந்திரன்
சூரியனோடு தோன்றும்போது ஒளிமழுங்கி
விளங்காதொழிவதால் அந்தத் திதிக்கு அமா
வாஸை யென்று பேர். பூர்ணமையிலும்
அமாவாஸையிலும் சந்திரன் ஸ்வயம் பூர்ண
மாகவே யிருக்கிறான். ஆனால் பூரணமை திதி
யில் இரவில் தோன்றுவதால் பூர்ணைப்

கிச் சொன்னும், அமாவாஸையில் பகலில் தோன்றுவதால் ஓநெரிமுங்கி விளங்காத்தன்மை பெற்றும் இருக்கிறான்.

சந்திரிகை (சீர்திரினோரி) பூனாமாசவும் சூர்யமரகவும் விளங்குவதற்கு இரவு, பகல் என்னும் உபாதிகள் காரணமாயன்றி சந்திரனிடத்தில் ஸ்வநாவாயுள்ள பேதமொன்றுமில்லை. இப்படி உபாதி நிச்சிப்பார்க்க வல்லோர்க்குச் சந்திரன் எப்போதும் பூனானாகவே யிருக்கிறான். அஞ்ஞானிகள் (உபாதி ஸ்லிதமாய் மட்டும் பார்க்க வல்லவர்கள்) இந்த உண்மையை (சந்திரனின் பூனாத்தவத்தை) அவன் இராக்காலத்தில் விளங்கும் டெனாரி நிதி மீண்டும்கூட கண்டுகளித்தல், அவன் பகலில் (சூரியனோடு தோன்றுவதால்) ஓநெரிமுங்கி விளங்கா நிற்கும் அவன்ஸ்தையில் (உபாதி ரஜிதமாய்) காணும் சக்தியில்லாதவர்களாய். சந்திரன் தேப்கு போய்விட்டான் என்கிறார்கள். ஞானதிரூஷ்டிக்குள் அஞ்ஞானதிரூஷ்டிக்கும் உள்ள ளித்பாஸம் இதுதான். ஞானி உபாதி ரஜிதமாய்ப் பார்க்கதை உபாதி ஸ்லிதமாய்ப் பார்க்கும் சக்திவாய்ந்தவனு யிருக்கிறான். அஞ்ஞானியோ, உபாதி ஸ்லிதமாய் மட்டும் பார்க்கும் சக்திவாய்ந்த உபாதி ரஜிதமாய்ப் பார்க்கும் சக்தியின்மையால் தனது ஞான சூர்யத்தின் ஞேயத்தின் (அறிப்பப்பிபெருவின்) மேல் ஏற்றி கிரங்காமாயுள்ள தோப ஸ்ரூபத்தைச் சூர்யமாக அறிகிறான். அப்படியே தனது மனோ விகாரத்தையும் அதனுள்ளனரும் விருப விசேஷங்களையும் ஞேயத்தின் மேலேற்றி ஸ்வபாவமாயுள்ள சூன்ப வெளியில் உருவெளித் தோற்றங்களைச் கண்டு மயங்குகிறான். இதற்குத்தான் நம்பவர்களில் பெரியோர்கள் 'சங்காதிதாஷம்' என்று சொல்வது. சமஷ்டியில் இது பாயாமலமாம். இதை குருமுஃமாகச்செய்யும் உண்மைசாரத்தால் போர்க்கொள்ளுபவன்மீடும்; இல்லாவிட்டால் "இக்குண்டி".

"அமாவாஸை பூனாமாயுகமவர்க்குச் சமனமு யிருடம்புதான்"—

என்று ஓனவைப் பிராட்டியார். அப்படிச் சொன்னதின் உண்மையான ஆளுத்தம் என்ன வெனில், உபாதி ரஜிதமாயுள்ள சக்தி முத்த ஸ்ரூபத்தைச் சாக்ஷாத்ரித்தவனாகத் ஸ்வபூபா ஞான விசேஷத்தால் உபாதி ரஜிதமாயுள்ள அந்த ஸ்ரூபத்தை உபாதி ரஜிதமாய்க் காணல்வார்க்கு உயிர் உடம்பு என்கிற பேதமில்லை. இரண்டும் சமனம். எப்படியெனில்: ஸ்ரூபஞானம் இருப்பதினாலே இந்த ஸ்ரூபஞானம் திருஷ்டா, தரிசனம் இரண்டையும் தன்விப்பார்க்கும் யோநிர் மருந்தே உபயமாகும். திரிபுடி ஞானம் சித்தித்தவனே யோகி; திரிபுடி ஸ்லிதமாய் பார்க்கும் பார்வையையும் அஃதோடு பார்ப்பவனாயும் தன்னி, பார்க்கப்படும்கொருள் மாத்திராய் திப்பவன் அவனே ஞானி. திரிபுடி ரஜிதமான நிற்க தரிசனம் வாய்ந்தவனுக்கு ரூபநாசமான விடத்து அரூப தரிசனம் வீத்தித்து அதற்கும் அப்பாலாய் நிற்பானதனால், "அப்பாலுக் கப்பாலுக் கப்பாலப் பிக்குமவன்" பேத பாலன்களாலே மயக்கமுறன். அவனுக்குத் "அமாவாஸை பூனாமாயுகம்"—"உயிருடம்பு" என்கிற இரண்டும் அவனுக்கு "சமனம்."—அதாவது, ஒன்றே. எனெனில், அவன் அகவைத ஞான சித்தியில் எதையும் கிர்ப்பேதமாய் கிம்மமாய் சாக்ஷாத்கரித்து நிற்பான். இப்படிப்பட்ட மஹான்தான் அனாடபிண்ட சமதத்துவத்தை பறித்தவனுஷான். இந்த அகிலண்ட கோடி பெல்லாம் அவனுள் அடக்கமாம். அவன் தானே வாமனரூபியாய் ஓடுங்குவான்: ஓடுங்கி அவனே உலகவந்த பெருமாளாய் (க்ரிஸ்க்ரமனாய்) விவான். உபாதி பல்லம் எவ்வளவுதான் வாய்ந்தவனுள்ளும் சரி, பஹி பவி சர்வரத்தியைப் போல், அவனிடம் தன் பல்லம் குன்றி யொடுங்குவான்.

கர்வம் தலைக்கேறினான் தலை கழுத்தில் நிற்
காது. அந்த கர்வத்தை, விக்ரமனுன விசுவ
ருபி மஹாபலியின் தலையில் தன் காலடி
வைத் தழுத்தி அவனைப் பாதாளத்துக் கணுப்பி
யது போல், காபி ஸ்தானத்துக்குக் கீழேயுள்ள
பாம்புகள் (நெளரியும் ஸ்வபாவமுள்ள சுவ
சந்திகள்) வசிக்கும் பாதாள லோகத்திற்
கொண்டுபோய் இருத்தி விட்டால், விரோதி
கிருது"ன்னி விஷமம் அடங்கிப்போம். அகந்
கார மமகாராதி சர்வங்கள் தலைக்கேறினால்
அவை மஹாபலி சர்வரத்தியாய் அண்டபிண்ட
மிரண்டையும் ஒன்றாய் வளைத்துத் தன் வசப்
படுத்தி யாளப்பார்க்கும். தலைக்கேறின கர்
வத்தைப்போல் "விரோதிகிருது"—ஆத்ம
கேதமத்துக்கு விரோதம் செய்வது—வேறென்
தில்லை. வினைவில்லா விட்டால் நான், எனது
என்கிற விருத்திகளுக்குக் கிடமின்றிப் போம்.
மழையில்லா விட்டால் வினைவின்றிப்போம்.
ஆகையால் இவ்விரண்டும் அவசியமாம். மழை
யும் வினையும் உண்டானால் "தக்க சிறப்பும் தன
மும்" அவற்றை உடன்பற்றித் தானேவரும்.
இந்த நான்கு முண்டானால் "கர்வம் தலைக்கேறி
விரும்"—கர்வம் தலைக்கேறினால், "இக்குண்
டாம்" என்பதற்குக் கேட்க வேண்டியதில்லை.
ஆகவே,

"யிக்கவிரோதி வினைவுண்டு மாரியுண்டு
தக்கசிறப்புத் தனமுண்டு, இக்குண்டு;"

என்பது வாச்சியார்த்தம் போல் நத்துவார்
த்தமும் பொருத்தமுற்பொருத்தி விளங்கு
கிறது என்பது ஸ்பஷ்டமாகிற தல்லவா? இப்
படியே லக்ஷியார்த்தமும் பொருந்தும்.

ஐதிகமாய்ப் பார்க்கில் அப்பொழுதும்
உண்மை பொருந்தும். உப்புக் குறைந்தால்
உணக்கை கெடும்: உணக்கை கெட்டால் உப்
புக் குறைபும். "திருத்தி குறைந்தால் தவசு
கெடும், பருத்தி குறைந்தால் பவிஷ-கெடும்"

என்பது பழமொழி. கர்வம் தலைக்கேறானால்
உணக்கையும் பவிஷ-உலகத்திலே குறைபு
மென்பதற்குக் கேட்பானேன்? கீர்விக்குப்
"போமானி" பென்கிற பட்டம்வந்து என்னத்
தினால்? உணக்கை கெட்டதன்மையினால்லவா?
அப்படியே பருத்திக்கும் பவிஷ-க்கும் வஸ்
திர மூலமாய் சம்பந்தமுண்டு. ஆமணக்கு
(கிலக் கடலை, வேர்க்கடலை) தாமஸ புத்தியை
யுண்டுபண்ணிப் பித்தம் தலைக்கேறச் செய்யு
மாதலால், கர்வம் தலைக்கேறுவதற்கு உபகரண
மாயிருந்து உதவ மிகுதியும் வேண்டியதேயாம்.
இப்படியாக இந்த வருஷபலனைக் காலபுருஷ
னுடைய நிலப்பிறிது பஞ்சாங்கத்திற் சொல்
விய பலனும், பஞ்சாக்ஷரத்தாற் சொல்லிய தத்
துவமும், ஒன்றாடப் பொருந்துவதைக் காட்டி
னோம். இனி இந்தக் காலபுருஷனை 60-நாமங்
களால் குறிப்பானேனென்று சுற்று விசாரிப்
போம்.

இந்தக் கலியுக தர்மத்தில் மனுஷனுக்குப்
பூரண ஆயுள் நூறு வருஷத்தான். அதற்கு
மேலில்லை. இந்த நூறு வயதை "அங்குகணித"
முறைப்படி பத்துக்குக் கூறாகப் போட்டால் பத்
துப் பத்து ஆகிறது. கால சர்வமாய் வரு
ஷத்துக்கு ஆறு நூறுக்கள் இருப்புதுபோல், இக்
போக சுதத்துக்குரிய நூறுக்கள் ஆறு பத்து
அல்லது 60-வருஷத்தான். ஆகையால் தான்
"சஷ்டபூர்த்தி-சார்த்தி" என்கிற ஸம்ஸ்காரம்
ஏற்பட்டது. மனிதனுக்கு 60-வயதில் தேஹ
த்தைப்பற்றிய விரக தாபங்கள் சார்த்தியாகிண்
றன. ஆயிரம் தாம் பூரணசுத்திரனைத் தரிசித்
தால் (60-வயசுக்குமேல்) மனோதாபங்கள் சார்
தியாகிறது. (சூக்ஷ்ம சரீரம் சார்த்தியாகிறது).
நூறு வயதில் மனிதன் பூரணானுகுறன். அதா
வது தன் ஆத்ம தத்துவத்தை யுணர்ந்து சபா
வத்தால் அதை யடைகிறான்.

இக்லோகசாதன காலமான 60-வருஷங்களை
யும், 60-ஸ்ம்வத்தஸங்களாகப் பேரிட்டார்கள்.

இவற்றிற்குப் பிரபலா முகல் அகதய வரையில் போர் விளங்குகிறது.

பூரணத்துவ மடைக்க யோகி ஒரு நாளைக்கு அஜபா மந்திரமாச, ஹம்ஸ் யோகத்தால் 21,600 உதவால் நிசுவாஸங்கள் உள்வாவது மிருக்கிறான். அண்டபிண்ட சமத்துவ முறைப் படி பிண்டத்துக்கான இந்த அங்ககணிதமே அண்டத்திற்கு மொக்கும். இதில் “அங்கம்” என்பது ரேசு பூசு கும்பகத் திரயங்களைவிட கூடிய உதவால் நிசுவாஸ ரூபமான பிராணய யோகம் ஒன்றுக்கு அறிகுதியாக நிற்கும். கணிதம் என்பது இவற்றின் மொத்தத் தொகையான 21,600-க்குப் பேராய் நிற்கும். 320-முத்திரி (அங்கம்) சேர்த்தால் ஒன்று என்கிற கணிதம் (கணக்கு) ஆவதுபோல், 21,600 (பிராணய) வாசி (அங்கம்) சேர்த்தால் ஒரு பூரண ரூபம் என்கிற (கும்பமுனி) வசம் ஆகிறது. கும்பமுனிக்கு சிவசமத்துவ முண்டாதலால், 21,600-ல் ஒன்றாகச் சேர்த்த அவருடைய “வாசி” யொன்றே “சிவா” என்கிற சிவசக்தி (பிராணசக்தி) யாகிறது.

“முவாறுமாகி நின்றார் வித்யையொடவித்யைபரம் கலைகளின்ன காப்பபென்வ!” என்று அந்த சிவசக்தி தானே “முவாறுமாகிவென்று” ஆகிற்று. “21,600” என்றெண்ணிக் குணவிலையான் சிவசக்தியை (சமஷ்டிப்பிராணசக்தியை) மூன்று தாம் அமுல் வருத்தால் அவருடைய சக்தி சீர்த் திரயங்களின் சகலியைகள் வரும்.

$$\frac{21600}{6} = 3,600; \quad \frac{3600}{6} = 600;$$

$$\frac{600}{6} = 100.$$

வாசி அங்கமாகிய (the Unit of Pranica Energy) ஒன்றைக் காலத்தில் ஏற்றி அதை வருஷமாகக் கொண்டால், 100 என்கிற எண் (கணிதம்) மறுஷ ஜன்மத்தின் பூரணபுணைக்குறிக்கும். 600 என்கிற எண் ஜீவனின் அகித்யா ஸ்திதிபைக் குறிக்கும். 3,600 என்கிற

எண் கித்யா நிலையைக் குறிக்கும். 21,600 பூரணத்துவமாகிய ஆத்மத்துவத்துக்கு குறிக்கும்.

அசித்தப்பரின் பூரண வயசான (கணிதமான) 600-ல் பக்திலொன்று 60. இந்த அறுபதும் காமியாந்த்ரமானதால், ஸம்வத்தஸங்கவாக காம நுபந்தரித்து, ஜீவன்கள் காமப்போக போக்கியங்களை யறுப்பிப்பதற்குச் சாதனமாயிருந்து வருகின்றன. அந்த “காமியகலை”யின் அறுபதில் ஒரு அம்சம் இந்த “விரோதிகிருதி” என்னும் வருஷமும் இதுபோன்ற மற்ற வருஷங்களுமாம்.

காமியகர்மம் கிஷ்காமியபாகும் பொழுது பந்தநேதனான கர்மங்கள் மோகஷமோதுவாகின்றன. இந்த அர்த்தத்திலேயே சாதாரண வருஷத்துக்கு சென்ற சஞ்சிகையில் காலவந்தன ரூபமான வியாக்கியானஞ் செய்தோம். (ஜகமே கற்பனுபாத்திர மாதலால்) மனதின் சுங்கல்ப சிகல்ப விசேஷங்களுக்குத் தக்கபடி ஜீவன்களின் பூர்வவாசன பலத்தால் (காமசேஷம்) பலனைக் கொடுக்க, தனுகரண புலவா போகங்கள் வந்து வாப்பகின்றன. கர்மசேஷங்கள் அனுபவித்தபிறித பின் “இருவினை நேரொப்பு நேருங்காலத்தில், திருவருள் விசேஷத்தால், குரு தரிசனமும் ஞான உபதேசமும் கிடைக்கிறது. நிலைகளில் தேவி உபதேசார்களுள் அப்பியாசி சித்தமிருத்தி நிரோதனத்தால் மனதின் சுங்கல்ப-விகல்ப ரூப மிருத்திகோபெல்லாம் அடக்கியானக் கற்றால், கற்பனா மாதிரமான ஜகம் கிரகிகல்ப-சித்தருடைய அலனை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கெதில்லை. இந்த உண்மையை ஸ்வாநுபலித்தராயுணரத்தான் தானம், தவம், யோகம், ஞானம், பக்தியெல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அனுபவம் வித்தித்தவிட்டால், எல்லாம் தனக்குத் தானேவரும். அந்த மஹாபுருஷனுக்கு சாஸ்திரம், வேதம், புராணம், இதிலுமாம் முதலிய நூல்களெல்லாம் பயனற்றவையாகப் போகின்றன. அவன் அதிவாஸூகிரயி பென்றும், அவ

தூதன், ஆத்மன், ஆருடனென்றும், நிர்வாண சுகியென்றும் பலவாறுபுப் புதழ்ந்து ஆதிக்கப் பட்டிருந்தாலும், உண்மையில் அவன் நாமரூபங் கடந்துவருதலால் அவனுக்குப் பெர், ஊர், ஜாதி, வர்ணம், காலம், தேசம் என்றிரு விய வஸ்தவதயில்லை—அவன் “எல்லாருடைய, அல்லலு மாய்” இருந்து, தனது புர்ணரீகை ரூபபாது உலகுப்ப எல்லா வேஷமும் போடுவான். எல்லாக் கம்மங்களையு மியற்றுவான். ஓட்டியும் ஓட்டாதிருந்துவதைப்பெலாம் தன் சங்கல்ப மாத்ருதர்தால் ஆட்டிவைப்பான். இவன்தான் “விவேகதிசுருது”வை வென்றவன். “என்னு மெழுத்துக் கண்ணொளத்தரும்” என்பதில் என்னோ கண்ணாவது எப்படி பென்பதை இதில் ரூக்மமாப் கட்டிக்காட்டினோம். எழுத் துக்கு உதாரணம் மற்றொர்பக்கத்தில் வரும் “விவாதாக்கரவாண் மாலிகா ஸ்தோத்திரத் தில்” கண்டு கொள்ள.

ON THE STUDY OF NUMBER AND EVOLUTION OF FORM

Or

Philosophy based on Mathematics and Physics.

“எண்ணுமெழுத்தும் கண்ணெனத்தரும்.”

“Number is the Law of the Universe”

“Evolution is the Law of Life”

- (1) “எண்ணுமெழுத்தும் கண்ணெனத்தரு”மால் மண்ணும் விண்ணும் எண்ணில் ஒண்ணே! மண்ணே விண்ணும் விண்ணே மண்ணுமாய் எண்ணிலொன்றாய் இலங்குஞ்சேதி.
- (2) இலங்குஞ்சேதி ஏகமாய் சிந்துபின் தலங்குஞ்சேதாற்றப் பலவாய் விரியும்! சலங்குமனத்தாற் காணுஞ்ஞமையை மலங்குவிமாத்நர்கள் எண்ணிலெழுத்திற் கண் ணுக்காணர்.
- (3) எண்ணிலெழுத்தில் கண்ணுக்காண்பார் எண்ணில் விரும்புமேதல் காணார்: கண்ணிலெண்ணாய்க் கற்பனை யற்றபின் எண்ணிலெல்லா மொன்றாய்க் காண்பரே!

- (4) எல்லாமொன்றாய்க் காண்பவர் கண்ணில் எல்லாமொன்றாய் விளங்குஞ்சேதி! எல்லாமொன்றாய் ஏகம்பரத்திலே எல்லாமொன்று மெண்ணே கண்ணும்.
- (5) கண்ணுமெண்ணே ஏகமிரண்டென்றமல், கண்ணுமெழுத்தும் அகத்தே யொன்றாய், கண்ணுமெழுத்தில், “அ-உ-இ-” உண்டு கண்ணுமெழுத்திது மேகாக்கரமே.
- (6) ஏகாக்கரமே மோனாக்கரமும் மோனாக்கரமே ஈதாய்க்ந்தலாம் எழுதாக்கரமது உயிர் யெய் யெழுத்தாம் பழுத்தப் பார்ச்சில் உயிருடலொன்றாய்.
- (7) உயிருடலொன்றாமெழுத்தே சமஸ்தாம் உயிருடலொன்றாமெழுத்தே ஸம்ஸ்தாம் உயிருடலொன்றாமெழுத்தே துரியமாம் உயிருடலொன்றாமெழுத்தே கண்ணும் விண்ணும்

What Shall we talk About?

A Series of Object Lessons—Dog.

சிதா—மனோன்மணி.

நாய்.

சிதா:—மனோன்மணி! நாய் வர்க்கத்தைச் செர்ந்த மிருகங்கள் எவை, எவை என்று நம் உபாத்திளி அம்மணி அன்று சொன்னது நியா பக மிருக்கிறதா?

மனோன்மணி:—ஆஹா! இருக்கிறது அவை கள், நாய், ஓனாய், நரி, குள்ளநரி என்று அன்று சொல்லித் தரப்பட்டது.

சிதா:—இன்று நாயைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய கிருப்புகிறேன்; கின் அபிப்பிராயமெ ன்ன்?

மனோன்மணி:—எனக்கு அது மிகக் கிருப்ப ன்ளேதி. நானும் அத்தகுத் தயாராயிருக்கிறேன்.

சீதா:—அப்படியாயின் உனக்குத் தெரிந்திருக்கும் ஜாதி நாய்களுள் ஏதாவது தொன்றைப் பற்றிக் சொல் பார்ப்போம்.

மனோன்மணி:—“வேட்டைக்காரன்” என்று கூறப்பட்டுள்ள ஓர்வித காட்டுநாயைப்பற்றி முதலில் கூறுகிறேன், கேள்.

சீதா:—வேட்டைக்காரன் என்ற அதன் பெயரே, நீ சொல்லப்போகும் விஷயம் அதுதான்வா மனியாரம். அருக்குமென்று கூட்டுகிறதே! நீ சொல்லப் போகும் விஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்க மிக்க ஆவனுவளவள யிருக்கிறேன்.

மனோன்மணி:—நான் கூறிய நாய், நெபாளம், பம்பாய் முதலிய தெசுங்கலின் காடுகளில் மக்கை மக்கையாய்ப் திரியுந் தூர் ஜாதியைச் சேர்ந்தது. இம்மக்கை நாய்கள், புலி, சிறுத்தை முதலிய துஷ்ட ஜங்குகளைப் வேட்டைபாடி நாசப்படுத்துவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சீதா:—அப்படியா! அது அல்லாறு என்னவாம் செப்பிடுதென்பதைச் சற்று விரிந்துரைப்பாயாக.

மனோன்மணி:—இச் சாதி நாய் இயற்கை நிலையே மிக்க ஆக்குகோஷமும், காம்பா முழுவதும் ஓர்நிராஸி கிழை விழந்து விட்டால் அவைத் தொடுகிறதில்லையாம். ஓர் கிருகம் அல்லது மனிதன் ஒடிக்கொண்டிருக்கை நிலையே கூடித்துப் பிடிக்கித்தள்ள வழக்கப் பட்டிருள்ளவை யென்று, கிழே விழ்ந்து விட்டால் அது ஒன்றும் செவ்வதில்லை யென்ற அதன் சபாவத்தை நன்கறிந்துள்ள மனிதர்களுள் மிருகங்களுள், அவைகளைக் கண்டதுப் பூமியில் பறித்துக் கைகால்களைச் செத்த பிணங்களைப்போல் எவற்றுக்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் அப்படிச்செய்தத் தவறி விரிப் பசுத்தில், உயிருடன் பிழிந்தித்தின்னப் படுவது நிச்சயம் என்றும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

சீதா:—அப்படியா! இவ்விஷயம் ஆச்சரியமானதே! சிங்கம் மிருகேந்திரனென்று கேட்டிருக்கிறோம். இந்நாய் அம்மிருகேந்திரனுக்கும் அபசகுமும்போல் காண்கிறதே! தவிர அவைக் கண்டதும் பிரானிகள் பூமியில் பறித்துக் கொள்வது மேலோனாக் கண்டவுடன் காஷ்டாங்க சமஸ்காரம் புரிவதுபோலும்! இஃது கீழ்க், வேறு ஜாதி நாய்களைப்பற்றியும் சற்று விசாரிப்போம். வேட்டைக்காரன் என்ற காட்டுநாயைப்பற்றிக் கஞ்சித்துத் தெரிந்து கொண்டோம். ஆனால் மனிதர்களுக்குச் சிறு என்டக்கை இழுத்துப், பனியில் புதைத்து போகும் பிரபானிகளைக் கண்டுபிடித்துக் காப்பாற்றியும், உதவிபுரிந்துவரும் ஓர் ஜாதி நாய் கிருப்பதாய்க் கூறப்பட்டுதே! அவைப்பற்றிச் சொல் பார்ப்போம்.

மனோன்மணி:—சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக! நீ சொன்ன நாயின் பெயர் “பீபுபுஷன் டன் டன்” நாய்.” அது காணப்படும் கெய்ந்தி நின்றும் அப்போடைப் பெற்றுள்ளது. இது போன்ற சபாவமுள்ள நாய், “ஸ்பாடா” என்றும், நிபகல்பத்திலும் காணப்படுகின்றனவாம். ஆனால் இதை பீபுபுஷன் டன் டன் நாயைவிடப் பெரிதும் பாக்கிரம முள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றனவாம்.

சீதா:—பீபுபுஷன் டன் டன் மனிதர்களுக்கு என்னவா உபயோகமானதென்று சற்று விரிந்துரைப்பாயாக.

மனோன்மணி:—உலாக்கக்கேள்: அது தனது எஜமானன் விட்டைக் காப்பதுடன், ஜலத்தின்றிப் போக மிக்கப் பிரியமுடையது யிருந்தலினின்று, ஜலத்தில் கிழுத்து முழுக் இறந்து போகவிருந்த அனாதை மனிதர்களைக் கலாயேற்றிக் காப்பாற்றி இருப்பது புத்தகங்களில் ஏராளமாய்க் கலை நாயையாக் கூறப்பட்டுள்ளது. தவிர, யஜமானன் காட்டில் வந்துவைக் கொண்டிருந்து

அவனிடம் கொடுக்கும்படியான அறிவு வாய்ந்த பிராணி இது.

கீதா:—சரி! இதற்கடுத்த வேட்டையாடி மனிதர்க்கு உதவி புரியும் நாயைப்பற்றிச் சற்றுக் கூறு பார்ப்போம்.

மனோன்மணி:—வேட்டை நாய்களில் அநேகவித மிருக்கின்றன. இவைகள் மோப்பத்தினால் மனிதன் அல்லது பிராணிகளைத் தரையினின்றும் தவறாமல் கண்டுபிடிக்கக் கூடியவைகள். இவ்வித நாய்களிருக்கும் தேசம் இங்கிலாந்து, ஆப்பிரிக்கா, ஆபிரிக்கா என்ற நிலை. இத்தீவிலுள்ள நாயை, ஸ்பானியர்கள் தங்கள் அத்தனைவர்பிடிக்க முயலுகையில், அதன் கதேசிகளை வேட்டையாடிக் கொல்ல உபயோகித்து வந்தார்கள். தவிர ஓர் காலத்தில் இச்சாதி நாய் ஒன்று, தன் எஜமானனை எதிர்த்த சிறுத்தை ஒன்றைக் கொன்று உயிரைக் காப்பாற்றினது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது சங்கிலி போட்டுக் கட்டப்பட்டிருந்த போதிலும், தன் யஜமானன் வெளியே போவதையும், பாதையில் அவனுக்கு நேரக்கூடிய அபாயத்தையும் உணர்ந்து சங்கிலியை அறுத்தோடிச் சென்று யமன் வாயினின்றும் அவனைத் தப்புவித்ததாம்.

கீதா:—மோப்பத்தினால் பிராணிகளைக்கண்டு பிடித்து வேட்டையாடும் நாய் இனங்களுள், மேற்கூறிய இனத்தைவிட வேறு இனங்களிருந்தால் கூறு பார்ப்போம்.

மனோன்மணி:—அவைகள் நரி வேட்டையாடும் நாய், முயல் வேட்டையாடும் நாய், குறிகாட்டும் நாய் என மூன்று விதமானவைகள். இவைகளுள் முதலிரண்டும் மோப்பத்தினால் நரி, முயல்களிருக்குமிடங்களைக் கண்டு பிடித்து யஜமானனுடன், யிக்க பிரியத்துடன் வேட்டையாடும். ஆனால் குறிகாட்டும் இனமோ அவ்வாறு செய்யாமல், ஓர் முயலையாவது, படியை

யாவது மோப்பத்தினால் கண்டு பிடித்ததும், தனது வால் அவைகளிருக்குமிடம் நீட்டிக் கொண்டு அசைவற்று நிற்கும். யஜமானன் வெடி தீர்த்து, தனது துப்பாக்கியைத் திரும்பவும் கட்டித்து வருமளவும் அது அவ்வாறு நின்ற பிறகு வேரோர் பிராணியைத் தேடிச் செல்லும்.

கீதா:—இப்பொழுது நாம் ஆராய்ச்சி செய்யாத நாய் இனங்கள் இன்னும் எவ்வளவு விருக்கின்றன?

மனோன்மணி:—வீடு காக்கும் நாய்களுள் இரு காதியும், மந்தை நாயும், எலி முதலிய சிறு பிராணிகளை வேட்டையாடும் நாய் இனமும், அசிவகமாய் ஓடி வேட்டையாடிப் பிராணிகளைப் பிடிக்கும் கொடிநாய். என்ற ஜாதி நாயும் நாம் இன்னம் ஆராய்ச்சி செய்யாதவைகள்.

கீதா:—வீடுகாக்கும் ஜாதியில் இருஜாதியுண்டு, என்றனையே. அவைகளின் பேதா பேத மென்ன?

மனோன்மணி:—ஒன்றுமிக்க பலமும் காத்திரமுமான சரீரத்துடன் கூடியதும், உரக்கக் குலைத்துத் திருடர்கள் முதலியவர்களைத் துரத்தி விடத்தக்கதும், யஜமானனிடத்தில் மிக்க அன்பு பொருந்தினது மான ஆங்கில பர்ஸியில் 'மாஸ்டிவ்' என்ற பெயருள்ளது. மற்றொன்றே, ஸ்திரியத்திலும், ஆக்குரோஷத்திலும் பெயர் பெற்றிருந்த போதிலும் நன்றி பற்றிவுள்ளதல்ல. தன் யஜமானனைக்கடக்கோப மூட்டப்பட்டால் அது எதிர்த்து கடித்துவிடும். இச்சாதி நாயைத்தான், எருதுகளைக் கடிக்க விட்டு வேடிக்கைபார்க்க முற்காலத்தில் வைத்து வளர்த்து வந்தார்களாம். எருதின்மேல் ஏவப்பட்டால் அது தாடிப்பாய்ந்து, எருதின்முகைக் கடித்துக் கொண்டு, அது எவ்வளவுதான்

ஆட்டித் தள்ளிவிட்ட. பார்க்கினும் விடாமல் தொங்குமென்று ஒருவர் கூறியிருக்கிறார்.

சீதா:—நல்லது! பாக்கி இனங்களைப் பற்றியும் சற்றுகூறு தெரிந்து கொள்கிறேன்.

மனோன்மணி:—இனிப்பாக்கியிருப்பது மந்தைநாய் ஒன்று, சிறு பிராணிகளை வேட்டையாடுவன் ஒன்று, கொடி நாய் ஒன்று. இவற்றுள் மந்தை நாய், மயிரடர்ந்து நீண்ட காதுகளும் முகமுமுள்ள இனம். அது இடையனுக்கு மிக்க உபயோகமுள்ளது. அதற்குத்தன் யஜமானன் ஆடுகளை நன்றாய்த் தெரியும். அது அவ்வாடுகளை வழி தப்பிப்போக விடாதுடன் ஏதாவ்தொழுவி மந்தையை விட்டுப் பிரிந்து போக முயன்றால் அப்படிச் செய்யவிடாது. நரி முதலியவைகள் ஆடுகளை அடித்துக்கொண்டுபோய் விடாமல் காக்கும். தனக்குச் சேர்ந்த மந்தை ஆடு வேறு மந்தையில் கலந்து விட்டால் அதற்குத் தன்மந்தையைப் பிரித்துக் கொண்டுவர சாமர்த்தியம் உண்டு. தவிர யஜமானனது ஸகல சம்ஸ்தானையும் அறிந்து கொண்டு அவன் குதிக்கும் இடங்களுக்கு மந்தையை ஓட்டிச் செல்லும்.

சீதா:—பேஷ். வெகு நன்றாயிருக்கிறது இவ்விஷயம். கொடி நாயைப்பற்றி நாம் என்ன தெரிந்துகொள்ளலாமோ தெரிவி.

மனோன்மணி:—கொடி நாய் ஸல்ல நாய்களைக்காட்டிலும் வேகமாய் ஓடிப்பிராணிகளை வேட்டையாடிப் பிடிக்கும். ஆனால் இதற்கு மோப்பத்தினால் பிராணிகளைக் கண்டு பிடித்து வேட்டையாடும் சக்தி மிகக்குறைவு. இது வேட்டையாடுவதெல்லாம் எண்களின் உதவி பைக்கொண்டே. அது முடலைத் தூர்த்துகை நின்று, முடித் திரும்பித் திரும்பி வளைந்து வளைந்து ஓடி அதனின்றும் தப்பிக்கப் பார்க்குமாம். நாயின் பருத்த உடலினால் அதவும் அவ்வாறு செய்ய இயலாமல், நேராகப்போய்த் திரும்ப நேருகிறது. தவிர முயல் தன் இருப்பிடத்தினிடம் வந்ததும் சட்டென நிற்க, நாய் அது ஓடுகிறதென்று நினைத்து அதைப்பாய்ந்து பிடிக்க யத்தனிக்கையில் வெகு தூரம் முன்னுக்குப் பாய்ந்துவிட முயலும். தன் புதரில் புருந்து கொள்ளும்.

சீதா:—சரி, என் முதலிய சிறு பிராணிகளை வேட்டையாடும் நாயைப் பற்றிச் சற்று எம் பாவதித்து இன்று நிறுத்துவோம். நாளைக்கு நாய் இனத்தில் சேர்ந்த மற்ற மிருகங்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முயல்வேண்டுமே ஒழிய இன்று நேரமாய் விட்டதால் முடியாது.

மனோன்மணி:—சரி அவ்வாறே செய்வோம். பாக்கியிருக்கும் இர்சாதி நாயைப்பற்றிச் சொல்கிறேன் கேட்பாயாக; எலி முதலான பிராணிகளை வேட்டையாடும்; இது அதிகமாய் வளருவதில்லை. இச்சாதிபில் அநேகம் பிரிவுகள் உண்டு. ஆனால் இங்கிலாந்து ஸ்காட்லாந்து தேயத்தைச் சார்ந்த இனங்கள் தாம் மிக்க பேர் பெற்றவைகள். இந்நாய்கள் முக்கியமாய் எலி முதலான பிராணிகளை நாசமாக்க உபயோகமாகின்றன. இவைகள் தைரியமாய் பூமியைப்பறித்து, வளைகறிப் புருந்து சென்று பிராணிகளைக்கொண்டுவரும். தவிர, இவ்வினம் தங்கள் யஜமானனிடத்தில் பசுமும் விசுவாசமுமுள்ளதுடன் அநேக வேடிக்கைகள் செய்ய எளிதில் பழகும். எம். என். கணேசம்யார்

கமலாம்பாள் சரித்திரம்.

ஸ்வவொருவரும் வைத்து வாசிக்க வேண்டிய தத்துவார்த்தமான ரசம் பொழியும் கதை. கமலாம்பாள் சரித்திரம் 3-வது பதிப்பு: 328 பக்கம் தயாராய்விட்டது. ஸீலை ரூபா 1-4-0 தபாற் செலவு வேறு. V. P. P. ரூபா 1-7-0.

பதில் வேண்டுமோர் ரிப்பளை கார்டில் எழுத வேண்டும்.

100-க்குக் குறையாமல் வாங்குகிற வியாபாரிகளுக்கு தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

வேண்டுமோர் ஸாமலப்பூர் லலிதாலயத்திலிருக்கும் அ. ப. ஏஜென்ஸி காரியதரிசுக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

(Cloth bound) களாத்தபைண்ட் செய்யத் தாபி வேண்டுமானால் பைண்டிங்சார்ஜ் அனு 6-ம் ஸீலை ரூ. 1-4-0-ம் சேர்த்து முன்பணமானுப்பினால் உத்தரவின்பேரில் பைண்டுசெய்த அனுப்பலாகும். வி. பி. யில் அனுப்பப் பட்டாட்டாது.

Study of Temple Traditions—

[“Angam-Poombavai”]

Worship of Sri Lalitambal¹ in Letter and in Spirit.

[Gleaned from the ‘Pervading Essence of the life and noise of the Religious Crowd Gathered at Mylapore on All Saint’s Day.’ †]

லளிதாசுதா வர்ணமாலிகா

ஸ்தோத்திரம்.

நீருமயிலையி லுறுபத்துலாவர் உத்சவத்தன்று சுடமா
நிருக்கட்டதார் சோஷமகிய சப்தத்தின்பெனியின்
அத்தர்ந்த ஜோதியிலிருந்துண்டான

“அங்கம்பூம்பாவை”யேனும்

ஆகாசமலர்க்கொத்தி.

ஓம்புலளிதாம்பாவை நம:

ஓடுவியவலிதம்பநமசிநம ஓ ஓம்புலி ஓ

“சுவாயவெண்ணுமகூடம் சிவனிருக்குமகூடம்
உபாயமென்று நம்புவோர்க்கு உண்மையான ஆகூடம்
சுபாடமிட்டவாசலை கடவுட்போகும்வாயுவை
உபாயமிட்டமைக்குமே சுவாயவைந்தெழுத்தமே.”
—வாகீசர்.

சிவநேசச்செல் { “ஸாம்பஸதாசிவ ஸாம்பஸதாசிவ
வர்கன் திருக் { ஸாம்பஸதாசிவ ஸாம்பசிவா.”
கோஷத்திவ.

ஜோகூர நாமாவளி.

ஓ (1) “ஐம்காரப்பிரிய உரசலிபூஷண
ஹ்ரீம்காராதிமஹேசசிவா.” (கோஷம்; ஸாம்ப)

சி (2) “தாந்தஸ்வரூபா ‘ஸு’ காரோத்தம
வாகீசுவரவரதேசிவா.” (கோஷம்) [ஸாம்ப-]

வ (3) “நிகவேதாச்சித் மௌகயிபூஷண
சந்திராங்காச்சித் த்ரிநேதர்சிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

ய (4) “லங்காதிசுவர சுரகணசேவித
லாவண்யாமிருத லளிதசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

வ (5) “லாஸிதபத்த ஜகநேசிஜேசுவர
களிநடநப்பிரிய காமசிவா.” (கோஷம்) [ஸாம்ப-]

சி (6) “தத்துவமஸீத்யாதி வாச்சியஸ்வரூபக
நித்தியாநந்த மஹேசசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

அ (7) “அத்புதவித்ரவ அமராதிசுவர
அகணிதகணான அம்ருதசிவா” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

ம் (8) “அம்பாவாஸ சிதம்பராயக
தும்புருகாரத சேவ்யசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

ப! (9) “பந்தவிநாசக ப்ருஹதீசாரம
ஸ்கந்தாதிப்ரிய கருகசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

[“மும்முன்று மொன்றுகி மொன்றே யொன்
பதுவாகுமுன்னருமை நிருத்தமென்ன!”]

திருக்கட் { “ஸாம்பஸதாசிவ ஸாம்பஸதாசிவ
டத்தார் கோஷத் { ஸாம்பஸதாசிவ ஸாம்பசிவா.”
ப்போலேத்தி.

ந (10) “யதிஜந்மருதயநிவாஸதயாஸ்வர
விதிவிந்ருண்யா சுரேசசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

சி (11) “ஐசவரியாச்சர சிம்மயசித்தகண
அஸ்கதாநந்த மஹேசசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

[“ஒன்றுபத்தா யுத்பயித்த உன்னாதற்காலத்தாக்கி
யாடின தோர் ஆட்டமென்ன!”]

ம (12) “நாநாமணிகண பூஷணநிர்க்குண
நடஜநப்பிரிய நாடயசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

[“மண்டலங்கள் மூன்றுமுழு மாதேவர் கூத்தடங்க
அம்மேயும் மானய செய்த ஜாலமென்ன!”]

சி (13) “மந்ததாசக மதுபானப்பிரிய
மந்தரபலத வாஸசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

சம: (14) “ஆலாபாரப்பிரிய ஆதிநிரீசுவர
போகாதிப்பிரிய பூர்ணசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

* ‘Lalitambal’ is the poorna-prajñatētha-nirmala-Nija Sakti (the Cosmic Energy of Consciousness Absolute) of which all other saktis are but integral parts.

† Which occurred at Mylapore, Madras, this year on Sunday the 12th March 1911.

[“நாலே சிவபுரமாய் நல்லவஸ்தைக் கிவகிபமாய்
நாதருட்கொண்டோடி நான்மறையிலாவித்தென்ன”]

ஒஃ (15) “கூமலாஷார்ச்சித கைகாஸபிய
கருணஸாகர காந்திசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

ஓ (16) “கங்குலம்ருகடங்காய்புத
வீக்ரமரூப விசுவேசசிவா.” (கோஷம்)
[ஸாம்ப-]

ஓபூர்லளிதாம்பாயைமஃஓபூர்

திருவருட்பார்.

அமுசுபின்னதான் பால் குடிக்குமாஸ்
சுடும்பியரே சுடும்பி பாலக் கழுவிவாம்;
விழுமியரே வாரும் வீணாகாதே நாம்
குழமியே தேவியைப் பாடித் குதிப்போம்.

“ஞானசம்பந்தா மோனஇன்பீந்தர்”.

குழுமியர் கூடிய பழைமையால் { “சுழைமையே சம்பந்தா
பாடிப்போம். { “சுழைமையே சம்பந்தா”

[விழுமியர்:-] [நுழையர்:-]

(1) “அம்பிகையே சிவஞானரீரே
அம்புலியோர் மகிழும்பவிரே.” [சண்முக-]

(2) “ஆரணியைப் பூரணியே
நாரணியே ஜகத்காரணியே.” [சண்முக-]

(3) “சங்கரியே நவசார்பவியே
ஸாம்பஸுதாசிவ சங்கரியே.” [சண்முக-]

(4) “நாரணியை நினைந்த நாயகியே
நாமகன்புதழ்வி தாம்பிகையே.” [சண்முக-]

(5) “ஆரணியை நினைந்த குண்டலியே
வாரணிகொங்கையர் வாழ்வரசே [சண்முக-]

(6) “ரதிபதி மந்திரை கண்ணியே
சுதிபதி சுந்தர ஸாம்பவியே.” [சண்முக-]

(7) சிவகாமசுந்தர மந்திரியே
பவிரைகபந்த விமோனியே. [சண்முக-]

(8) நவமயூரந்தர நாயகியே
சிவயோகாந்த ஸவருபினியே. [சண்முக-]

(9) நாமகன்புதழ்வி தாம்பிகையே
பூமகந்திகழ்சிவ ஸாம்பவியே. [சண்முக-]

(10) வண்ணமுகசுந்தர ஸாம்பவியே
பண்முகத்திருந்துயிர் பாவிப்பவியே. [சண்முக-]

[விழுமியர்] [நுழையர்:-]

(1) “அம்பிகையே சிவஞானரீரே
அம்புலியோர் மகிழும்பவிரே.” [சண்முக-]

(2) அம்புருகாரதர் பண்ணுபிரே
எம்பிரானிடைமருங் குற்றவரே. [சண்முக-]

(3) பருத்தினைத் தடுமாட்டம் கொண்டவரே
வீரீக்காரத்தினி திருத்தவரே. [சண்முக-]

(4) இங்குந் துள்ளி நுட் தாட்டிவைவே
ஸ்ரீங்காரசுந்தர நாயகியே. [சண்முக-]

(5) இங்குந் துள்ளி நுட் தாட்டிவைவே
ஸ்ரீங்காரசுந்தர பவிரே. [சண்முக-]

(6) இங்குந் துள்ளி நுட் தாட்டிவைவே
டரலகலபவியே ஸாம்பவியே. [சண்முக-]

(7) மயிலையில் தவம்புரி மாதவியே
கயிலையில் சிவபுரத் தாஞ்ருநீவே. [சண்முக-]

(8) கருணைக்கடலே கார்முனிகிலே
கருணைக்கழுநீரே கந்திரிவே! [சண்முக-]

திருவிருத்தம்.

விழுமியர் மெய்விதிர்ந்த தாடவும்

குழுமியர் கூடிய குணக்குணைப் பாடவும்.

தொழுமன்பர் சுவீரீர கழுக்குன்ற தெனே

யழக்கறுத் தாண்டவம் மடமயிலார்,

குழுமியர் கூட்டத் திண்டிழைத்த குறையறுத்து

பழமையாங் துணங்குறி பலகாட்டி,

விழுமிபசுப்பந்த நடிக்கூடியவருள்ளன்பால்

முழுமோவிலுந்திட்டார் கபாலச்சுரமம்

[கற்பகமே]

“The Ancient Eternal Symbols of
Mystic Union.”

“பழமையாங் குணங்குறி.”

பிரஹ்மாத்மைக்கியச் சிறப்பிலக்கணம்.

(திருவிரத்தங்கனிவ வரும் சிவவாச்சியார் தத்தங்கனத்த
லகியார்த்தம்)°

(1) “அள்ளையே” யாமவன் ஆதியாய் நின்ற அறிவுரு

பின்னையு மன்னையே யுருட்சாத்தி பெற்றவன்.

° As given in the commentary of Vadi-kesari Anagaya, Manavala-Jiyar &c. See Siddanta Dipika Vol XI, No. 7.

- (2) “புதுணப்பெண்ணம்”¹ போன்புவெள்ளம்
பொதுமுணமகளிராம் போருளாளர்.
- (3) “தோழியே” யாமவர் தூய்சிந்தையினால்
குழியே துவம்தனைக் கோன்வழிச்சேர்ப்பர்.
- (4) “மணமகனே” யாம் மருவிலாக்கடவுள்
குணமகனியினும் குறைவிலாச்செல்வனும்.
- (5) “தூதே” யாமவன் தூர்நெறிகாட்டுவன்
வாதேசெய்திடார் வான்வழிப்பட்டோர்.
- (6) “கண்ணோவியழகது” உள்ளொளிகாட்டிடும்
விண்ணொளியேதாந்தப் பொருளிடத்தன்பினால்.
- (7) “கொங்கையழகது” குறைவிலாபக்தியால்
ஆகங்கைநெல்விபோல் அன்பினைக்கண்டு
மங்கையர்முயக்கென மருவியனைந்துபின்
கொங்கைகன்சோரக் கொழுநனைத்தழுவிய
குலமகனொழுக்கா யுள்ளுணர்ந்தாநல்
வெள்ளம்பெருகி விளியேழ்தலாம்.
- (8) “நுண்ணியசிற்றிடை” யாவதும்
எண்ணியபற்றுடை பந்தங்கினதலாம்.
- (9) “நடையழகாவதும்” நன்னெறிபற்றியே
யுள்ளத் தொழுகலாம்.
- (10) “சுநீதலழகதும்” குணக்கடலண்ணலைக்
கூர்ந்தவணங்குந் தலைநெறியொழுக்காம்.
- (11) “உடையழகாவது” முன்மைவெறிபற்றி
இடையறுப்பத்தியால் சித்ததைபூண்டொழு
[கலாம்.
- (12) “சொல்லழகாவது” ஸ்வயம்புனைப்போற்று
[மோர்
வல்லழகானவாகவிதானும் வாச்சிலுதிப்பதாம்.
- (13) “கைவனே” யாவதும் கங்கணந்தரிப்பதும்
கீழ்வனையானேயே மனமொழி மெய்களால்
பெய்வனையோலுள்ளத் துவத்தறித்துமே
செய்வனையிட்டானைச் செயலினுற்போற்ற
[லாம்.
- (14) “இருளெ” னப்புகவது மருளுடைச்சித்தையே.
- (15) “நென்றல்வாடையும் தெரிவுடை அன்றிலும்”
என்று சொல்லும் இயல்புடைத் தோற்றங்கள்
என்றுத்தன்பே இயல்பா வுடையதோர்
என்றில்லாமருபபேதமாம் இந்நீயுதகாக்க
[மென்றேயுணர்க
- (16) “இரவும் பொழுதும் புலர்ந்திலே” யென்பது
விரவுமன்பர் வேட்கைப் பினியினால்
இரவுபகவல்லா விடத்தைச் சேர்வருள்
அல்லும்பகலும் அதுவேகிறதையாய்
விரவிச் செல்லுமோர் தீவிரதரத்தினால்.
- (17) பக்குவமானோர்க்குப்பாசகநல்குப்பிலா ஒருவன்
உவந்தவந்திலனால் “ஒழியாவழியேகுழியா இரவே”
எனக்கரைத்துருகவுருணி துகாமுள்கணையாம்.
- (18) உள்ளத்துறைபாடு ஒருவன்மெழுந்தபின்
கள்ளமனமுற்றுந்கரைத்திலதானதால்
வெள்ளப்போலெழுவுவெண்ணிலாவதனின்
வேதனையுரைப்பார் உள்ளத்தை யன்பனைக்காண்க
[குறையினால்.
- (19) நானுதித்தன் உதித்தது கண்டவர்
மோனாதிக்கிய சாந்தியை நாடுவர்.
- (20) “கடலின்போல” யெனவேகருவர்
பிரிண்பப்பொருளின் குணத்தவரிதன்னை.
- (21) தகமியிலே சாகரத்துக் கப்பலெறிச்
சிலம்பொலியும் அம்பிகைதன் பாதற்கண்டோர்
அன்பேயின்புமின்பேயன் புமாயில்குருகுசோதியால்
- (1) கண்கள்தானு கவரப்பெறுவார்;
- (2) “விரகுதபாநர்வண்ணி” யிழுக்கப்பெறுவார்;
- (3) இச்சாகரத்தியும் நிச்சயந்தானும்;
- (4) உறந்தந்தானும் பதக்குமவரமுன்;
- (5) ஊனுடம்புலர்த்து வெளுக்கும் அப்பா!
- (6) மாயையமயக்கென எல்லாவெறுப்பார்;
- (7) ஆதம்புத்தியினால் சித்தமும்பித்தமாம்.
- (8) பொறிபுலவெடுக்குந் புத்தியின்காந்தியால்.
- (9) மூர்ச்சையாகியே ஸமாதியெய்துவார்;
- (10) சித்தம்வெத்துச் சிந்தமயத்தரிவார்.
- தத்தமியிலே தோன்று முண்ணையால்
சித்தமிறக்கக் கற்றவர்கானும் குறியிது
பத்தும் என்னுணர்ந்துள்ளே யூக்கங்கொள்வாய்!
நததயிலழகிய மணவாளஜீயர் மொழியிது!
சுத்தமனத்தினர் சுகம்பெறச் சொன்னான் சொன்ன
அத்தனருளால் சொன்னதைக்கேட்டுணர் [னேன்
சத்தியினாலே சொல்லைத் தள்ளிச்சொல்லினுள்ளுறை
சுத்தப்பொருளைக் காண்பவர் சுகம்பெறுவாரே.

† துவம்தனை = துவம்பத வாச்சியார்த்தலக்ஷியமான
அந்தார்த்தமானை.

ஓம் ஸ்ரீசாஸ்திரியை நமஃ

உபநிஷதாந்த தீபிகக.

10. ஆருணிகோபநிஷத்.

—:—:—:—

(1) [உப] ஆருணி யென்பவர் பிரஜாபதியின் லோகத்திற்குப்போய் அவரை (=பிரஜாபதிபை) யடைந்து கர்மாங்கொல்லாவற்றையும் எதனால் தள்ளலாம் என்று கேட்டார். அவரை (ப்பார்த்து) பிரஜாபதி சொன்னதாவது:—உன் புத்திரர், சகோதரர், பந்துக்கள், முதலானவர்கள், சிசு, (=குழி), யஞ்ஞோபவீதம், யாகம், சூத்திரம், (வேதமுதலிய) அத்தியயனம். இவைகளையும், பூலோகம், புவரலோகம், சுவரலோகம், மஹரலோகம், தர்பாலோகம், சத்தியலோகம் இவைகளையும், அதலர், பாதாளம், விதலம், சுதலம், ரசாதலம், தலாதலம், மஹாதலம் இவ்வகளையும், பிஹுமாண்டத்தைப் தள்ளவேண்டும்; தண்டத்தைப் (=சோலையும்) ஆச்சாதனத்தையும் (மோத்திரம்) சிவந்தித்துக்கொண்டு பற்றவைகளைத் தள்ளவேண்டும்.

[குறிப்பு:—“சூத்திர” என்பது யாகம், சிறு ஸ்ரீபம் முதலிய விஷயங்களைச் சொல்லும் சாஸ்திரங்கள்; ஆப்ஸ்தம்பர், போதாயனர், கௌதமர் முதலியவர்களால் செய்யப்பட்டன. தண்டம் என்பது மூங்கிக்கோல். இது மாடு, சர்ப்பம் முதலியவைகளை விலக்குவதற்காக உபயோகப்பட்டது. ‘ஆச்சாதனம்’ என்பது இரண்டு கொபினத்தையும், போர்வைக்காக ஓர்க்குதைத்துணியையும் குறிக்கும். இவ்வுபநிஷத் குமரசகம், பஹுதகம், ஹம்ஸம், பரம, ஹம்ஸம் என்கிற நாலாவகை சந்தியாசங்களுள் சகலபரித்தியாக ரூபமான பரமஹம்ஸத்தைச் சொல்லும். இச்சந்தியாசங்களும் வித்தவத் சந்தியாசம் (அதாவது ஞானோதயமான பிறகு சந்தியாசம்), விவிதிஷா சந்தியாசம் (அதாவது ஞானமுண்டாகும் பொருட்டு செய்

துகொள்ளும் சந்தியாசமென) இருவகைப்படும். இவ்விடம் சொல்லப்பட்ட கதையானது ஞானத்தைத் துதிக்கும் பொருட்டு வித்தவத் சந்தியாசத்தைச் சொல்கிறது. இவ்விஷயங்களை நாரதபரிவாரஜகோபநிஷத்தில் பார்க்கவும். இதன் பிறகு இச்சந்தியாசத்திற்கு அதிகாரிகளானவர்களும் அதன் வேறு விசேஷங்களும் சொல்லப்படுகின்றன.]

(2) [உப]: கிஹஸ்தனாகவாவது, பிஹுமசாரியாகவாவது, வானப்பிரஸ்தனாகவாவது (இருக்குமொருவன்) லௌகிகாக்களை (தன்) உதராக்னியில் ஆரோபணம் செய்து, காயத்திரியையும் தன் வாக்காகிய அக்னியில் ஆரோபணம் செய்து, யஞ்ஞோபவீதத்தை பூமியிலாவது ஜலத்திலாவது விட்டுவிட வேண்டியது. குமரகன் பிஹுமசாரி இவர்கள் குறிப்பத்தை விடவேண்டியது: பாத்திரத்தை விடவேண்டியது: பரித்திரத்தை விடவேண்டியது: தண்டங்களைப் பாலகாக்கினையும் விட வேண்டியது - என்று சொன்னார்

[குறிப்பு.—“லௌகிகாக்கள்” லோகங்களை யடையக்காரமானாகும் சிவராத ஸ்மர்த்தாக்களினர்; என்றால், யாகம் அக்கினி நேரத்திராதிக்கவிட வேண்டும். ஸந்தியாசம் செய்து கொள்வான் விதிப்படி ஸந்தியாசத்துக்கு முன் செய்யவேண்டிய அதன் அங்கமாகிய இஷ்டியைச் செய்து பிறகு பரமஹம்சன் அக்னிகாரியங்களை விடவேண்டியவனானால், அவ்வக்னியை தன்னுடைய ஜடராக்னியில் ஆரோபணம் செய்ய வேண்டியது. நாராயணர் இக்கிரியையை ‘ஸம்பகக்னே’ என்றும்பிக்கும் மந்திரத்தால் செய்ய வேண்டுமென்றும், சங்கரானந்தர் முன்னுதடவை ஜலத்தைப் பாணம்செய்து ‘யாதேஅக்னே’ பென்கிற மந்திரத்தால் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். காயத்திரி

*உபவீதத்தையும் கையையும் பூமியில் விட வேண்டியதென்றும் பாடமுண்டு;

மந்திரத்தை தன் வாக்காகிய அக்ஷியில் ஆரோபணம் செய்வது, ஜபங்கள் வாக்கினிடம் உத்தியாவதாலும், வாக்கு அக்ஷியில் உத்தியாவதாலும், ஜபத்தையதன் காரணத்தில் லயப்படுத்துவதைக்குறிக்கும். ஆகவே காயத்திரியுடன் சகல ஜபங்களையும் அப்படியே லயம் செய்ய வேண்டியதென்பதைக் குறிக்கும்.

காயத்திரியை 'பூர் ஸாவித்ரீம் ப்ரயிஸாநி' முதலிய மந்திரங்களாற் செய்யவேண்டியது. உபவீதத்தை (பூதாலை) "பூர் ஸமுத்ரம் கச்சஸ்வாஹா" என்று சொல்லி ஜலத்திலாவது பூமியிலாவது எறிந்து விடவேண்டியது. "குடசகன்" என்பவன் சன்னியாசியாகியும் சிகை யஞ்ஞோபவீதங்களை எடுக்காமல் தன் பிள்ளை அல்லது பந்துக்கள் வீட்டில் சாப்பிடுவான். சன்னியாசிகள் குடசகன், பஹுதகன், ஹம்சன், பாமஹம்சன் என்னால்விதமாக பிஷ்டு கோபரிஷத்திலும், துரியாதீதன், அவதூதன் எனச் சேர்த்து அறுவகையாக நாரதபரிவராஜ கோபரிஷத்திலும் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கின்றது. இதன் விபரத்தை அங்கும் மனு முதலிய ஸ்மிருதிகளிலும் பார்க்கலாம். 'குடசகன்' என்பது பஹுதகன் ஹம்சன் என்பவர்களையும் குறிக்கும். "பிரம்ஹசாரி" என்பது கிரகஸ்த வானபிரஸ்தர்களையும் குறிக்கும். "தண்டங்களை" என்பதில் பன்மை குடசகன் முதலியவர்கள் தரிதண்டத்தை தரிப்பதால், அம்முத்தண்டத்தையும் பாமஹம்சன் விட வேண்டுமென்பது பொருள்.]

(3) [உப] அதன் பிறகு மந்திரமில்லாதவனுய் (ஸ்நாநம் ஆசமனம் முதலியவைகளை) ஆசரிக்கவேண்டும். ஊர்த்துவகமனத்தை விடவேண்டும். மூன்று சந்திகளுக்கு முன் ஸநாநம் செய்யவேண்டும். சந்தியை (சந்தபாகால சம்பந்தமான சந்தியாவந்தனம் முதலிய கர்மங்களை) சமாதியில் ஆத்மாவினிடம் ஆசரிக்கவேண்டும். சகலவேதங்களிலும் ஆரண்யக

த்தை ஆவர்த்தனம் (அத்தியயனம்) செய்யவேண்டும். உபரிஷத்தையே ஆவர்த்தனம் செய்யவேண்டும்.

[குறிப்பு:—"ஊர்த்துவகமனம்" என்றால் மேற்செல்லுதல் என்பது பதார்த்தம். அத்தற்கு பூர்வோக முதலியலோகங்களின் வாசனையென்று நாராயணரும், மேன்மை அல்லது வித்யை பணம் முதலியவைகளால் உயர்ந்த சம்பாத்திரம் என்று சங்கரானந்தரும் பொருள் சொல்லிநூர்கள். சந்தியாவந்தனம் முதலிய கர்மங்களை சமாதியில் ஆத்மாவினிடம் அதுஷ்டிப்பதென்பது "ஜீவப்பிரஹ்மஸங்கியவிறுந்தி" ரூபமாகிய சமாதியனுபவத்தால்பரமாத்மாவினிடம் மௌன நிலையாகிய ரிஷகர்ம பாவத்தை யடையவேண்டுமென்பதைக் குறிக்கு. சந்தியாசிக்கு கர்ம காண்டாதுஷ்டானம் உல்லாததால் வேதத்தில் ஞானகாண்டமாகிய ஆரண்யகபாகமும் அநிலும் உட்பாகமாகிய உபரிஷத்துக்களுமே பாராயணம் பண்ணத்தக்கவை. ஏனெனில், ஆரண்யகபாகத்திலும் சில்விடங்களில் கர்மத்தைப் போதித்தால் அப்பாகத்தை விடுத்து ஞானார்த்தத்தைச் சொல்லும் உபரிஷத்துக்களையே அத்தியயனம் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில், சந்தியாசமே உபரிஷத்தின் பொருளாகிய ஞானத்தை அறியவும் அடையவும் வேண்டியே ஏற்பட்டது.

இவ்விதம் யஞ்ஞோபவீதத்தையும் தள்ளி பிராஹ்மண கர்மங்களையும் விட்டு இருக்கும் சந்தியாசியை எவ்விதம் பிராஹ்மணனென்று சொல்லக்கூடுமென்பதற்கு பின்வரும் வாக்கியம் உத்தரமாகும்—

(4)[உப] பிரஹ்மமாகிய நானே சூத்திரமல்லவா? குசனத்தால் (ஊந்ருவிற்றிப்பதால்) பிரஹ்மமே சூத்திரம் (தூல்). அச்சூத்திரம் நானே (பிரஹ்மத்தை) அறிந்தவன் மூன்று சுற்றுள்ள சூத்திரத்தை (யஞ்ஞோபவீதத்தை) விட்டுவி

டவேண்டும். (அப்படியே) இவ்விதமறிந்தவனு
ம் (விடவேண்டும்).—

[குறிப்பு.—தானே பிரஹ்மசுவரூபமாய் சூத்திரத்தைப்போல் (வஸ்திரத்திலுள்ள நூலைப்போல்) ஊடுருவி நிற்பதால், தானே சூத்திரரூபமானபிறகுவேறுவெளிப்படையான யஞ்ஞோபவீதமாகிய சூத்திரம் அநாவசியம். பிரஹ்மத்தை சூத்திரம் என்று சொல்வது ஜகத்தை வஸ்திரமாக உருவகப்படுத்தி எவ்விதம் வஸ்திரத்தின் உபரிதான காரணமாகிய நூலும் வஸ்திரமும் அபேதமோ, அவ்விதம் ஜகத்தும் பிரஹ்மத்தைத் தவிர உண்மையில் வேறல்லவென்பதைக் காட்டும். கடைசிவாக்கியம் சங்கராந்தர் உரைப்படி. மொழிபெயர்த்திருக்கின்றது. அவர் உரைப்படிக்கு மேல்உபரிஷதவாக்கியம் வித்வத் சந்திராசம் விவிதிஷாசந்திராசம் இரண்டையும் குறிக்கும். வித்வத் சந்திராசம் என்பது ஒருவன் ஞானாநுபவம் வந்த பிறகு செய்து கொள்வது. “இவ்விதம் அறிந்தவன் மூன்று சுற்றுள்ள சூத்திரத்தை விடவேண்டும்” என்றும் வாக்கியம் வித்வத் சந்திராசியைக் குறிக்குமென்றும், “(அப்படியே) இவ்விதமறிந்தவனும் (விடவேண்டும்)” என்கிற வாக்கியம் விவிதிஷா சந்திராசியைப்பற்றிச் சொன்னதாகுமென்றும், சம்சராந்தர் அபிப்பிராயம். விவிதிஷா சந்திராச மென்பது ஞானானுபவமுண்டாகுமுன்னரே உண்மையை யறிவவேண்டுமென்றும் விருப்பத்துடன் செய்துகொள்ளும் சந்திராசம். நாராயணர் முழுவாக்கியத்தையும் வித்வத் சந்திராசியையே குறிக்குமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

(5) [உப] ஸ்யஸ்தம்மயா, ஸ்யஸ்தம்மயா, ஸ்யஸ்தம்மயா, என மூன்று தடவை சொல்லி, சர்வபூதங்களுக்கும் அபயம், என்னிடமிருந்து சர்வமும் பிரவர்த்திக்கின்றது.

[குறிப்பு.—சந்திராசம் என்கிற பதத்திற்கு நன்றாய் விதேல் என்று பொருள். “ஸந்திரஸ்த்

ம்மயா” வென்பதற்கு ‘என்னை நன்றாய் விடப்பட்டது’ என்று பொருள். இம்மந்திரத்திற்கு பிராஷமந்திரமென்று பெயர். இதை ஒவ்வொருதடவையும் பூரி, புலரி, ஸுவரி என்கிற வியாஹருகிகளில் ஒன்றொன்றுடன் சேர்த்து மந்திர, மந்திரிய, தார சுவரங்களால் மூன்று தடவை உச்சரிக்கவேண்டும். மூன்று தடவை உச்சரித்தல், தான் மூன்று லோகங்களையும் விட்டவனானால் அப்போதுலகங்களும் தனது சங்கல்பத்தைக் கேட்கவேண்டி ஏற்பட்டது. ஏனெனில், ஸந்திரியாசியானவன் எப்பொழுதாகிலும் மூவுலகங்களில் எவ்விஷயத்திலாவது ஆசையைப் பானுகில் அவன் பதிகனாகி மூவுலகத்தின் பழிப்புக்களாவான். சந்திராசி அஹந்தையைவிட்டவனானால் சகல ஜனங்களுக்கும் அவனால் உண்மையுண்டாமே யல்லாது அவன் அவைகளுக்குக் கெடுதல் செய்யமாட்டானாதலால் அவன் அவ்வாக்கிபங்களால் அபயம் கொடுக்கின்றான். சகல ஜகத்திற்கும் காரணபூதமான பிரஹ்மம் தானே என்கிற ஞானத்தால் சகல ஜகத்தையும் தனக்கு அநந்தியமாய்ப் புரப்பவனானதலால் அவன் ஒரு காலத்திலும் ஒன்றிற்கும் கெடுதி செய்யக்கூடியவனல்லன். அபய மந்திரத்தின் பிறகு “ஸ்வாஹா” என்று சேர்த்து அம்மந்திரத்தாலேயே ஜலத்தை பூர்ணஞ்சலியாக எடுத்து வடக்கே அல்லது கிழக்கே விடவேண்டியது.]

(6) [உப] ‘ஸகாமகோபாயாஜ: ஸகாயோஸீந்தரஸ்ய வஜ்ஜோவரி’ என்கிற மந்திரத்தால் மூங்கில் தண்டத்தை (தடியை) (தனது வலது கையின்பேரில்) வைத்து கௌபினத்தைக் கிரகிக்கவேண்டும். ஓளவுத்ததைப்போல் அன்னத்தைச் சாப்பிட வேண்டும்; ஓளவுத்ததைப்போல் அன்னத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். பிரஹ்மசர்யத்தையும், அஹிம்ஸையையும், அபரிக்கிரஹத்தையும், ஸத்தியத்தையும் யதனத்தோடு ரக்ஷிக்கவேண்டும், ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

[குறிப்பு.—மந்திரத்தின் பொருள் “நீ என்ன ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு தோழன் (ஆகியிருக்கின்றாய்) ஒஜஸ் (சரீரத்தில் வீர்யத்துக்குக்காரணமானதெஜஸ்) இது பத்தாவது தாது ஆகிய தோழனாயிருக்கிறாய். இந்திரனுக்கு வஜ்ரமாயிருக்கிறாய்.”]

(7) [உப]மேஹம் பரமஹம்ஸபரிவிராஜகர்சு னுக்கு ஆசனமும் சயனமும் (படுக்கையும்) பூமியில், பிரஹ்மசாரிகளான (அவர்கட்கு) மண்பாத்திரமாவது சுரைக்குடுக்கைப் பாத்திரமாவது (தீர்த்தம் சாப்பிடுவதற்காக வைத்துக்கொள்ளலாம்.) காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம் தம்பம், தர்ப்பம், அகுஸ்ய, மட்தவம், அகங்காரம், அசத்தியம் முதலியவைகளை விடவேண்டும். “வர்ஷகாலத்” தில் (மழைகாலமாகிய நாலு மாதங்களில்) ஒரே யிடத்திலிருந்து மற்ற எட்டு மாதங்களில் ஏகனய் சந்திரியாசியானவன் சஞ்சரிக்க வேண்டும்; இரண்டுமாதமாவது சஞ்சரிக்க வேண்டும்.

[குறிப்பு.—பரமமாகிய ஆத்மாவே தான் என்று செல்விதவன் அல்லது அறிகிறவன் (ஹன்=செல்லுதல், அறிதல்) பரமஹம்சன். எங்கும் (பரித:) எவற்றையும் விடுகிறவன் (வ்ராஜ்=விடுதல்) பரிவிராஜகன். பரமஹம்சனாகிய பரிவிராஜகன், பரமஹம்ஸபரிவிராஜகன். காமம் என்பது விஷயத்திலாசை. லோபம், என்பது கிருபணத்தன்மை அல்லது துக்கமாகிய சரீரத்தில் சுத்தமென்னும் புத்தி. தம்பம் என்பது மடம்பம், தான் தர்மம்செய்வோன் என்கிற பெருமை. தர்ப்பம்—ஈர்வம், அகுஸ்ய என்பது பிறர்மேன்மையை சிக்கக்காமை. மமத்துவம் சகல வஸ்துக்கயுடைய தன் சம்பந்தமாகவேபார்த்தல். அஹங்காரம்—ஜாதி, குண, கர்மங்களில் அபிமானம். இரண்டு மாதமாவது தனித்து சஞ்சரிக்க வேண்டுமென்பது, குருசெய்யராவது சமானமனமுடைய யதிகளாவது சேர்ந்து, சஞ்சரிக்கலாமாதலால், அப்படி இருக்கும் பக்கத்

தில் இரண்டு மாதமாவது பிரிந்து தனியாய் சஞ்சரிக்கவேண்டும்.]

(8) [உப] வேதத்தின் அர்த்தத்தை அறிந்தவன் எவனோ அவன் உபநிசன்த்திற்கு பிந்தியாவது முந்தியேயாவது. முன் சொன்னவைகளையும் (காமக்குரோதாதிசையையும்) தகப்பன், பிள்ளை, உபவீதம், கர்மம், பெண்சாதி (இவைகளையும்) இன்னும் மற்றவைகளையும் விடவேண்டும். ஒஹி, ஒஹி, ஒஹி, என்று ஜபித்துக் கொண்டு கையையே அல்லது வயிற்றையே பாத்திரமாகக்கொண்டு பிஷையின் பொருட்டு சந்தியாசிகள் கிராமத்தில் பிரவேசிக்கின்றார்கள். அந்த உபநிஷத்தையே (பிரணவத்தையே) நியாசம் செய்யவேண்டும். யாதொருவன் இதை அறிகிறானோ அவன் வித்துவானானான்.

[குறிப்பு.—இவ்வாக்கியத்தால் இன்ன ஆசிரமத்தார்த்தன் சந்தியாசம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றவது, உபநயனம் ஆகியிருக்கவேண்டுமென்கிறதாவது நியமம் கிடையாதென்று ஏற்படுகின்றது. சந்தியாசம் செய்துகொள்ளப்படுகுவோன் வேதார்த்தமாகிய ஜீவப்பிரம்ஹணிக் கியத்தை பரோக்ஷமாகவாவது அறிந்திருப்பதே போது மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கிராமத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்பதால் பரமஹம்சர்கள் கிராமத்தில் வசிக்காமல் பிஷையெடுக்கமாத்திரம் கிராமத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்பது பொருள். அவர்களுக்கு தாகத்துக்கு சாப்பிடமாத்திரம் தீர்த்தபாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று முன்னரே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்னத்தை பாத்திரமில்லாமலே கையில் வாங்கி அவ்விடமே சாப்பிடவேண்டும். அப்படி பிஷைக்குப்போகும் காலங்களில் “ஒஹி” என்று பிரணவத்தை ஜபித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஹி என்பது நிச்சயத்தைக்குறிக்கும். ஆகவே மந்திரத்திற்கு சகலமும் பிரணவசவருபமே எனப்பொருளாகும். உபநிஷத் என்கிற பதத்திற்கு

சங்கரானந்தர் பின்வருமாறு உரையிடுகிறார். உப, சம்பந்தில், (நான் பிரஹ்மமென்று அறியும்படி பிரஹ்மத்தினிடத்தில் செலுத்தி) நி, மிகவும், (அவித்தைபையும் அதன் காரியங்களையும் சமஸ்காரங்களையும்) சாதயதி, நாம் பண்ணுகின்றது எதுவோ அது உபநிஷத். ஆகவே அப்பதம் இவ்விடத்தில் பிரணவத்தைக்குறிக்கும். பிரணவநியாசத்தை பிரணவ கல்பங்களில் பார்க்கலாம். இவ்விதம் அறிபுவன் பிரஹ்மபாவம் மடைந்த வித்துவானாகிறான்.]

(9)[உப] ப்லாசமர்த்தாலும், வில்வமர்த்தாலும் உதம்பர மரத்தாலும் (செய்து) தண்டத்தையும், அஜினத்தையும் (யஞ்ஞோபவீதத்தில் கட்டுமீமான் தோலையும்) மேகையையும் (அரைஞாணையும்), யஞ்ஞோபவீதத்தையும் விட்டு இவ்விதம் அறிந்தவன் சூராவன். அந்த விஷ்ணுவின் பரம்பதத்தை (சந்தியாசிகளான) ஞானிகள் எப்பொழுதும் (நிரமலமர்) ஆகாசத்தில் வியாபித்த கண்ணைப்போல் பார்க்கின்றார்கள். — விஷ்ணுவின் பரம்பதம் எதுவோ அதனை விபரங்கள் (பிரஹ்மணர்கள்) குரோதம் (முதலியவைகள்) — அற்றவர்களாய் விழித்திருந்து (லோகத்திற்கு) பிரகாசிக்கச் செய்கின்றார்கள். இவ்விதம் நிர்வாணத்தின் அநுசாஸனம் (உத்தரவு) வேதத்தின் அநுசாஸனம்.

[குறிப்பு—மூன்றுவிதமான தண்டங்களும் முறையே வைசிய கூத்திரிய பிரஹ்மணர்களுக்கு குறித்தானவைகள். வைசிய கூத்திரியர்களுக்கு சந்தியாசத்தில் அதிகாரமில்லாததாலும், பிரஹ்மணர்கள் தங்களுக்கு கீழ்வர்ணங்களின் தண்டத்தைத் தரிக்கலாம் தலாலும் மூன்றும் அவர்களுக்கே சொல்லப்பட்ட தென்பது நாராயணரப்பிராயம். விஷ்ணு என்பது வியாபக பிரஹ்மத்தைக் குறிக்கும். ஞானிகள் பிரஹ்மத்தை யனுபவிக்கும் பிரகாரத்தை ஆகாயத்தைப் பார்க்கும் கண்ணின் திருஷ்டாந்தத்தால் காட்டுகின்றார்.

எவ்விதம் கண்ணானது நிரமலமாகிய ஆகாயத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அவ்வாகாயத்தில் ஆவரண மொன்றுமில்லாததால் விகல்பமற்று திரிசியமல்லாமல் (கண்ணுக்கு எதிரிடையாகிய தோற்றமற்று) நிர்விகல்பமாகிய பார்வை மட்டுமாக மிஞ்சிவிடுமோ அவ்விதம். பிரஹ்ம வஸ்துவையும் திருபுடியற்று திருக்கு(பார்வை) மத்திரமாய் நின்று அநுபவிப்பார்கள் என்பது பொருள். விழித்திருந்து என்பதற்கு 'அஞ்ஞானம் நீத்திரை யிவைகளில்லாமல் ஜாக்ரதையுடன் இருந்து சமாதியை யடைந்தமனதால்' எனப்பொருள். அவ்விதம் அறிந்து அப்பொருளை பிறருக்கு உபதேசிக்கின்றார்கள். நிர்வாணம் - (வாணம்=சரீரம்) அது அற்ற இடம் நிர்வாணம். வாணம்=ருடக்கின்றது அல்லது துர்க்கந்தத்தை தரிக்கின்றது, அல்லது சப்திக்கிறது எதுவோ அது வாணம்; எனவே, சரீரத்தைக்குறிக்கும் ஸ்தூல் சூக்ஷ்ம காரண மஹாகாரண சரீரங்களற்ற விடம் நிர்வாணமாகிய மோகூடம்.]

மு. கோ. நாராயணஸ்வாமி ஐயர்.

THE SPIRIT OF RELIGION

OR

VEERA-SAIVAM TO THE FORE.

AN EXPOSITION

OF THE PRINCIPLE OF UNITY IN RELIGION
IN THE LIGHT OF ACTUAL EXPERIENCE

AND WITH,

Special Reference to the Veera-Saiva faith

BY

C. V SWAMINATHA AIYER,

Editor of the Vivekachintamani,
With Corresponding Texts and References
From the Veera-Saiva Scriptures

BY

M. K. NARAYANASWAMI AIYER, B. A., B. L.,
High Court Vakil.

MADRAS:

THE LALITA PUBLISHING CO.,
LALITALAYA, MYLAPORE.

Price 8 As.]

[1 Shilling

London Agents:—Messrs Luzac & Co, Oriental Booksellers

Conditions of Health and Disease.

1. Typhoid, Small pox and other Zymotic Pestilence.

—(0)—

"Disease is not inevitably the fate and birthright of every born child, but is in fact of our own making; it is not outside our knowledge and our power, but within our control. Filthy conditions and the imperfect removal of effete material, without and within the body, are the factors of Zymotic pestilence, which aforetime walked in darkness, but is now made plain by the revealing light of science".—Sir William Collins M. D. in "Specificity and Evolution in Disease, p. 28.

If therefore, men can only be induced to live according to the Laws of Health, and will keep themselves, their houses, and their surroundings pure, they may bid defiance to the most violent epidemic that may be raging around them.—From Vaccine Inquiries and Health Review.

சுக துக்க சாதனங்கள்.

—(0:—

- 1 சந்நிபாதம் அல்லது பித்தவாத சுரம், அம்மை, வைகுரி முதலான பேருவாசிக் காய்ச்சல்கள்.

அன்பும் துக்கமும் இன்பசுகநீழலாம். துன்பமும் துக்கமும் மனதுக்கேயன்றி தேஹத்துக்கல்லே. ஆனால் மனது தேஹத்தை அபிமானித்திருப்பதால், தேஹத்தோ டொன்று பட்டிருக்குந் தன்மையால் தேஹத்துக்குண்டாகும் கோளாறுகளால் பாதிக்கப்பட்டு அவற்றால் துன்பமும் துக்கமும் அடைவதன்றி இன்பமும் சுகமும் கூட அடைகிறது.

இன்பமும் சுகமும் சொக்கிய ஹேதுக்களாம். துன்பமும் துக்கமும் அசொக்கிய ஹேதுக்களாம். ஆகையால் சுகதுக்க மிரண்டும் தேஹத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டால் தேஹத்தின் சொக்கியா சொக்கியங்களைக் குறிக்கும்.

உயிரின் உள்ஹோஸ் பிர்ணவ ஸ்வரூபமாகியிருக்கிறது. இந்தப் பிர்ணவ ஸ்வரூபமும்

மாத்திரையளவாக விளங்கி "அமாத்திரையால்" சோடிக்கிறது. மாத்திரை யென்பது அகார, உகார, மகார ரூபமாய் விளங்குவது. "அமாத்திரை" யென்பது இம்மூன்றுச் சேர்ந்த ஒன்றன் பொருளாய் விளங்குவது. அதுவே பிரணவமென்று சொல்லப்படும். "உயிர்களின் சமஷ்டி ஸ்வரூபமாகும்."

"ஒங்காரமாவது விரியுந் குவியும்
அகாரம்விரியும் உகாரம்குவியும்
மகாரம்ஒடுங்கும் மோனமுமாகும்
அகாரஉகாரமகாரமாய் நிற்பது ஓமதுவாகும்."

விரிதலும் குவிதலும் விகாரமாம். இவ்விகாரமொழிந்து ஏகமாய் நிற்பது ஒடுக்கமாம். ஒடுக்கின விடத்து ஒன்றேயாவது எங்கும் நிறைந்த. பரிபூரண வஸ்துவாதல் மோனமாம். இந்த மோன உருவத்தை, "ஓமவென்றேறி யுள்ளொளியாய் நிற்கும், நாமநறுஞ் சூழ்ந்தையலைக்கண்டபின்" என்னும் திருமந்திரோபதேசத்தினால், ஆமை யைப்போல் இந்திரியஜயம் செய்த மந்திரத்திருஷ்டாக்கள் அகார, உகார, மகாரங்களை அமாத்திரை கூட்டி, "ஓம" என்றேறி, "உள்ளொளியா" தரிசனஞ்செய்வார் என்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகிறது. இப்பொழுது நாம் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், உயிரின். உணர்வின் லக்ஷணங்கள் விரிதல், குவிதல். ஒடுக்கம் என மூலகைத்தாமென்பதே. அதில் ஒடுக்கம் இருவகைத்தாம்.

"விரிந்துரை மாண்டது" ஒரு ஒடுக்கம். இதுவே "ஒழிவிலொடுக்க"மென்றும் சொல்லப்படும். இதற்கு எதிர்மறையாய் "குவிந்துரைமாண்டது" ஒரு ஒடுக்கமாம். இதைக் "சுழிவிலொடுக்கம்" என்று நாம் சொல்வோம். ஏனெனில் இந்த ஒடுக்கத்தில் கட்டின துணியைக் சுழித்து விடுவதுபோல, ஆத்மா(அறிவு) தேஹேந்திரியங்களின் அழிவு காலத்தில் அநாதைக்கிழித்துத் தான் ஜீவோபாதிபி லொடுக்கிநிற்கும், ஜீவோபாதிபிவது அலித்தை அல்

லது அறியாமை. “அறிவு” “அறிபாமை”யி லொடுங்கினால் அது பந்தத்துக்கு (பிறப்பிற் புகு) ழேதுவாகும். “அறியாமை” அறிவி லொடுங்கினால் அது மோஷத்திற்கு ழேது வாகும். முன்னதைச் சாகுமவழி யென்றும் பின்னதைப் பிழைக்கும்வழி யென்றும் மே லோர் செப்புவர். சாகுமவழி யென்றால் சாகுக் கே (மரணத்துக்கே) ஆளாகும் வழி.

பிழைக்கும்வழி யென்றால் செத்துப்பின் சாகாதவழி: இதை “செத்துப் பிழைக்கும் வழி” யென்று சொல்லுவர் யோகிகள்.

உலகிலுள்ள ஜனங்களுள்ளாரும் “சாகத்தெரி யாமல் சங்கடப்படுகிறார்கள்”, என்பது உண் மையே. அப்படியே உலகத்தார் பிழைக்கத் தெரியாமல். பேரவாக் கொள்கிறார்கள். “பே ரவா” என்றால் பெருஞ் தன்மைபுதான “ஆகை.” “கிரிந்தரமான்ட்” ஒடுக்கம் முக் தியைக்கொடுக்கும்; “குவிந்து மரமான்ட்” ஒடு க்கம் பிறுத்தியைக் கொடுக்கும். இவ்விரண்டுக் கும் காரணமாயிருப்பது விரிதல், குவிதல். விரியுங் குவிபுந் தன்மையுள்ள விடத்தில் ஒடுங்குந் தன்மையுமுண்டு.

ஆகையால் அகர் உகாரம் ஒன்று சேர்ந் தால் அதன்பின் அனுல்லாரமான மகாரமும் கூடவேவரும். ஆகவே அ+உ+ம் என்பது ஓம் என்று சேர்ந்தொலிக்கும். இந்த ஒலியே “உயிரொலி”யென்றும் “பிரணவாதம்” என்றும் சொல்லப்படும். இதுதான் ஓம் என்பதின் வாச்சியார்த்தம். “அ+உ+ம்=ஓம்” என்பது பதார்த்தம். ஓம்+அ(அமாத்ரை) = “ஓம்” என்பது வாச்சியார்த்தம்.

இந்த உண்மைகளை (தத்துவங்களை) உயிரின் லக்ஷண-லக்ஷியமறிந்து பிரயோக முறையால் அனுஷ்டித்தோர்சொல்லும் “பிரயோக முறை” யிது:—

“ஓம் எனச்சொல்வது பிரணவ மந்திரம் ஓம் எனக்கொள்வது பிரணவப் பொருளையே ஓம் எனக்காட்டு முறை விர்த்தி கூய லயம் ஓம் எனக்குறிப்பர் காட்டுக்குறி கடந்த காரணன் [தன்மையே.”

“விரிதல், குவிதல், ஒடுங்கல்” என்று நாம் மேலேயெடுத்துக்காட்டிய தொன்றையே “கிரு த்திஷ்பலயம்” என்று சொல்லியுள்ளார்.

விரிதலுங் குவிதலுமா யிருப்பது கிருத்தி ஷ்பலம். இதற்குச் சுந்நிரன் ஆதிதெய்வீகமான அதிஷ்டான தேவதை. யீம்பூதங்களாலான பிர பஞ்சகாரமெல்லாம் ஆதிபூதம். “ஆங்காரி” அல்லது, அகங்காரம் அந்தபாத்தமா. ஒங்காரம் தானே (சமஷ்டிப்பிராணன் தானே) ஆங்காரம் அகங்காரம் = கியஷ்டிப்பிராணனும் ஆகும். “ஆங்காரியே” “இங்காரியாகும். இந்த “இங்கா ரம்” தானே “பஞ்சிகரண விதியால்” பிரபஞ்ச மெல்லாமாகவிரியும் குவியும். இதுதான் உயி ரின் உண்மை:—

ஒங்காரி—the Ruling Principle of Life

“ஒங்காரியவந்தானே ஆங்காரியாயினான் ஆங்காரியாகியே இவரைப்பெற்றெடுத்தான் ஆங்காரியமெல்லாம் இவர்தம் தொழிலாம் ஆங்காரமழித்தாலது ஒங்காரமாமே.”

இப்படியாக உயிரின் உண்மையை நிதரிசன மாக அறிந்தவர்க்கு “தத்துவத்தினை” யென்று பெயர். உண்மையுணர்ந்து சாக்ஷாத்காரமாய் உயிரின் தத்துவங்களைப் பிரித்தறியவல்லார்க் கு உயிர்ப்பயம் ஒருக்காலும் இல்லை, அவர் கள் தம் உயிரைத் தியாகமாகக் கொடுப்பார் கள்; பிறகு தானமாகப் பிராணியினை யேற்றுப் பெறுவார்கள். முன்னதற்கு அதிக்ஷ்டான தேவதை தியாகராஜர். பின்னதற்கு அதிக்ஷ்டானதேவதை பிஷ்டாடனர். பிஷ்டாடனர் உயி ர்ப்பிச்சைக்குக் கப்பரையேந்தி நின்றோரைய ன்றி ஊன்பிச்சைக்கல்ல, இவையெல்லாம் ஆதியாயுள்ள தத்துவங்கள் (உண்மைகள்). இந் த உண்மைகளே வியாதி வைத்தியங்களுக்

கும் காரணமாயிருக்கின்றன. இந்த உண்மைகளின் தோற்றம், பரிச்சின்னம், இவை மாறுபடுகின்றனவே யன்றி உண்மைக்கு உள்ளபடி ஒரு மாறுபாடும் உண்டாவதில்லை. மாறுபாடுண்டானால் அது உண்மையாகாது.

ஆதியைப் பூரணமாயறிந்தவனுக்கு வியாதியில்லை யென்பது நிச்சயம். ஆதித்தவங்களை யறியாக்காரணத்தினாலேயே வியாதிபுண்டாகி மலிகின்றது. ஆதியென்பது உன்மனஸ் என்னும் உள்ளத்தைப்பற்றியது. “உன்மனஸுக்கு” உபாதி “உள்ளுடம்பு”. ஜீவன் அறிவின் பேதாபேத விசேஷத்தால் நாலவஸ்தைகளுக்குட்பட்டவனாக விருக்கிறான். ஜாக்விர், ஸ்வபுன், சுஷுப்தி, துரியமெனுமவற்றில் முதல் மூன்றுக்குரியவன்:—

- (1) பஹிர்ப்பிரஜ்ஞன் = பஹிர்முகப்பார்வையோடு கூடிய அறிவுடையவன்.
- (2) அந்தர்ப்பிரஜ்ஞன் = அஹ்முகப்பார்வையோடு கூடிய அறிவுடையவன்.
- (3) பிரஜ்ஞான்கனன்.—அவிய்யாசுகமனுபவிக்கும் அறிவுடையவன்.
- (1) முதலவன் ஸ்தூல் உபாதியோடு கூடினவன்: ஜாக்ராவஸ்தையுள்ளவன்.
- (2) இரண்டாமவன் சூக்ஷ்ம உபாதியோடு கூடினவன்: ஸ்வப்னாவஸ்தையுள்ளவன்.
- (3) மூன்றாமவன் காரண உபாதியோடு கூடினவன்: சுஷுப்தி (நித்ரை) அவஸ்தையுள்ளவன்.

இப்படியாக மூன்றவஸ்தைக்கும் மூன்று தேகம் உபாதியாக விருக்க, நாலாவது அவஸ்தைக்குரியவனான

- (4) துரியன் = சரீரத்திரயங்களுக்கும் அபிமானியான ஜீவனை ஆசிரயித்து தேஹாதீதையுள் எல்லாத் தேஹங்களிலும் வியாபித்து சுக்ஸ்வரூபனுய் விளங்குகிறான்.

இவன் தான் தன்வந்தரி யென்று சொல்லுவான். பாற்கட்டிலிலிருந்து அமிர்த கலசத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வெளிவந்தவன்.

இந்த தன்வந்தரி தான் எல்லா வைத்தியமுறைகளுக்கும் அதிகாரி. தான் சுக்ஸ்வரூபியாதலால் தன் கையில் அமிர்த கலசமேந்திக்கொண்டு வெளிவந்தான்.

மிருத்யுவை (மரணத்தை)ப் போக்குவதொன்றெதுவோ அது அமிருதம்.

தேஹத்துக்குண்டாகும் வியாதி யெல்லாம் “விருத்தி, க்ஷய, லயம்” என்கிற தேஹதாபம் மூன்றுக்குள் அடங்கும்.

தாதுவிருத்தியால் தேஹத்துக்கு விரியவிர்த்தியுண்டாகும்.

தாதுக்ஷயத்தால் தேஹத்துக்கு வீரியக்குறைவுண்டாகும்.

தாதுலயத்தால் தேஹத்துக்கு மாணமுண்டாகும்.

தாதுவென்றால் ‘மூலம்’ ‘வேர்’ என்று அருத்தம். தேஹம் தரித்திருப்பதற்கு மூல்காரணமாய், தேஹவிரூக்ஷத்துக்கு வேர்போல் இருப்பது வாயுவீணியக்கம். ஆதலால் அதற்கு “தாது” என்னும் பேர் வந்தது. அந்தவாயு நடமாடும் ஆகாசத்துக்கு (இடத்துக்கு) ‘நாடி’ யென்று பேர்.

அந்த நாடியின் ஓட்டம் மூவகைத்தாம். ஒன்று பாம்பு ஊர்வதுபோல். நகர்ந்து செல்லும், அதற்கு சிலேஷ்மநாடி யென்று பேர். மற்றொன்று தவளைநடையெடுத்துத் தத்திக்கி குதிக்கும். அதற்குப் பித்தநாடி யென்று பேர். வேறொன்று குக்குடம்போல் (கோழி நடை யெடுத்து) நடமாடும். அதற்கு வாதநாடி யென்று பேர். வாத பித்த சிலேஷ்மம் என்கிற இந்த மூன்றுவித நடமாட்டமும் ஒரு சீராக ஒத்திருக்கவேண்டும். அதாவது வாதம் ஒன்றானால் பித்தம் அதிப்பாதியான அரையும், சிலேஷ்மம் காடாமாயிருக்கவேண்டும்.

இந்த மூன்று நாடிகளிலும் முக்கியமானது வாதநாடியே. இந்த வாதநாடியை வாயுதாரணை, அமுததாரணை பென்கிற தாரணைவிக் திபெற்ற யோகிகள் “குக்குடயநடி” வென்று மிகவும் தூக்கியோட்டுவர். ஒட்டமிருந்த அதை மீட்டும் பிடித்துக் கட்டுவர். கட்டினகட்டிழித்துப் பின்னும் சூர்யமாக விட்டொழிப்பர்.

வாயுபூரகத்தால் வாதநாடியைத் தூக்கியோட்டுவர். அப்பொழுது அது குக்குடம்போற் கிழிது ஆகாசத்திற் பறக்குத்தன்மை வாய்ந்ததாயிருக்கும்.

பறக்கு மந்நாடியை வாயுபூரகத்தால் மீட்டும் கட்டுவர். அப்பொழுது அது தோகைவிரிக் தாடும் மயில்போல் நடமாடும்.

பிறகு வாயுரேசகத்தால் வாதநாடியின் நடமாட்டம் ஒடுங்க ஆடியோய்ந்தமயிலன்ன அமர்ந்திருப்பர்.

இவைபெல்லாம். “மலக்கட்டும்” “ஜலக்கட்டும்” என்கிற சிக்கல் முக்கல் வியாதிகளுக்கு இடங் கொடுக்காது செய்யவேண்டும். மலக்கட்டும் ஜலக்கட்டும் கோட்டால் வியாதிக் கிடங் கொடுக்குமென்பது நிச்சயம்.

வாதம் கட்டுக்கடங்காது சீறினால் மலத்தில் ஒடுங்கும். வாயுவொடுங்கின மலம் விஷமாக மாறிக் குடலில் சிக்கும், மலச்சிக்குண்டானால் மூலச் சூடு புகைந்தெரியும். இந்த தூமாளினியால் பித்தம் அதிகரிக்கும்.

பித்தாதிக்கத்தினால் பித்தநாடிசீறினால் அது கவளைபோல் தத்திக்குதித்து ஜலத்தில் ஒடுங்கும்.

பித்தம் ஒடுங்கப்பெற்ற ஜலம் மேகநீராக மூடுபனியோல் நாடி நரம்புகளில் ஜலத்தைக் கட்டும்.

நாடி நரம்புகளில் ஜலக்கட்டுண்டானால் திமிர் வாதம் என்கிற உஷ்ணசந்திரியுண்டாகி நீராவி

ந்திரத்தின் குழாய்க்ளிலடைபட்ட ஆவியின் சக்கியானது யந்திரத்தை முடுக்கியோடச் செய்து வதுபோல், தேஹத்தினுட் பரவியுள்ள நாடி நரம்புகளில் பிரவேசித்து “ஒட்டம், நாட்டம், ஒடுக்கம்” முதலிய அங்ககேசங்களைச் செய்விக்கும்.

இதற்குத்தான் சந்திபாதகாரம் என்றும் பித்தவாதகாரம் என்றும் சொல்வது. நாடி நரம்புகளில் தாக்கிய மேகஞானது அந்தப்பிரவேசமாயின்றி பஹிப்பிரவேசமாய் தோல்களின் வழியே கொப்புளமாகப் புறப்பட்டு வெளி வந்தால், அப்பொழுது அதற்கு வஞ்சி யென்றும் அம்மையென்றும் பெருவாரிக் காய்ச்சலென்றும் பேர். இவைபெல்லாம் தேஹத்திலே மல-ஜலச் சிக்கல்களா லுண்டாகும் கொதிப்பு அல்லது புளிப்பு, (fermentation) நொதிப்பு, காரணமாக உண்டாவதால் இவைகளுக்கெல்லாம் ‘Zymotic diseases’—நொதிப்பு காரணமாயுண்டாகும் பெருவாரிக் காய்ச்சல்கள் என்று பேர். இந்த வியாதிகள் தேஹத்தின் உள்ளும் புறம்பும் மலஜலச்சிக்கலினாலுண்டாகும் அசத்தங்கள் அதிகமாவதினாலுண்டாகிறது; அந்த அசத்தாதிக்கத்தினால் கொதிப்பு (fermentation) உண்டாக, அதிலிருந்து புளிப்பு, நுரைப்பு முதலியவற்றை யுண்டெண்ணும் விஷகாரங்கள் நேர்ந்து, நொதிப்பினால் வாதம்சீறி பைத்திய சைத்தியங்களை யுண்டெண்ணிப் பிராணனை வதைக்கும்.

பித்தாதிக்கம் பைத்தியம் எனப்படும். சீதாதிக்கம் சைத்தியம் எனப்படும்.

ரத்தத்தினுண்டாகும் கொதிப்புக்கே (fermentation) காரம் என்று பேர். இந்த காரம் தேஹசுத்திக்கும் அவசியமேயாம். ஏனெனில் கொதிப்பின்றி விருத்தி - ஈயமில்லை. தேஹம் வளர்வதும் குறைவதும், பெருப்பதும் இளைப்பதும் “fermentation” என்று சொல்லும். ரத்தக்கொதிப்பினால்தான். இந்த ரத்தக் கொதிப்பை யுண்டெண்ணும் அனுப்பிரமான

ஜீவன்களுக்கு “Microzymas” என்று Beschamp என்னும் ப்ரஞ்சு தேசத்து ஜீவ்ய தத்துவ சாஸ்திர மஹாபண்டிதர் அவைகளின் தத்துவத்தையறிந்து பெயரிட்டார்.

தேஹபோஷணைக்குக் காரணமாயிருப்பது இந்த microzymas என்னும் அணுப்பிரமான ஜீவன்களே. இவைகள் மனிதனுடைய இரத்தத்திலும் தாதுவிலும் அளவிலாமல் நிறைந்திருக்கின்றன. தேகம் சூடாயிருப்பதற்கும் இரத்தத்தினுண்ணத்திற்கும் காரணம் இந்த அணுப்பிரமான ஜீவன்களே. இவை “ஆனோனியம்” என்ற சுருதிவாக்குக் கொத்தபடி அணுவிலும் அணுவான தேஹக்கூடுடையன வாயிருக்கின்றன. இந்ததேஹக்கூட்டின் விரிதல்குவிதலேவொதிப்புப் புளிப்புக்குக் காரணம். உபாதி ஸஹிதமான விரிதல் குவிதலையே ‘Fermentation’ என்றுசொல்வது. சுரமும் சந்தியு முண்டாவது இவைகளின் சேஷ்டையினாலேயே.

இவை தேஹத்தினுள்ளே தானேயிருந்து சுகதுக்கங்களிரண்டுக்கும் ஒக்கெடுத்த உண்மையான சாதனங்களாக உதவுகின்றன. இவற்றினுள் இருக்கும், அமிர்தாஸம் தானே “நஞ்சேயமுதும் அமுதே நஞ்சுமா”ச் செய்யும் சிவன்செயல்போல் சுகதுக்கமிரண்டுக்கும் காரணமாயிருக்கிறது.

நாடிதாரணையிற்றேறினவன் இவற்றின் உறுப்பமைப்பு இயல்புகளை (anatomy) யுள்ளபடியுணர்ந்துய்வான். வாயுதாரணையில் தேறினவன் இவற்றின் விரிதல் குவிதலான (physiology) இயக்கசுபாவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்துய்வான்.

அந்ததாரணை அமுததாரணையில் தேறினவன் மஹாமரி முதலிய துரத்தேவதைகளையுமடக்கும் தன்வந்திரியேயாகிறான்.

வசூரி, அம்மை, பெருவாரி, பித்தவாட்சரம், சந்திபாதம் முதலிய இவைகளுக்கு ஓளவுதமுறையில் எதிர்மறை வைத்தியஞ் செய்வது கூடாது. மஹாமரியை சக்திருப்பமாகத் தியா

னஞ்செய்து பக்தியோகத்தால் பிராணதாரணை செய்து பிழைத்தால் பிழைக்கலாமேயன்றி ஓளவுதப் பிரயோகம் இவைகளுக்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் உள்ளே படிந்துள்ள மலஜலச்சிக்கலை வெளிப்படுத்தி தேஹத்தைச் சுத்திசெய்வதே இந்நோய்களின் நோக்கமாம். அதற்கு இடையூறு அதிகமானால் தேஹத்தை உன்றறவிரந்து குடைந்துசின்னுபின்னப்படுத்திவிடும்.

பித்தம் சிறினால் ஜலத்தைக் கட்டுமென்று சொன்னோம். ஜலம் கட்டுப்பட்டால் அது விஷ நீராகும். ஜலக்கட்டு சிலேஷ்மத்தை விருத்தி செய்யும்.

சிலேஷ்மநாடியதிகரித்தால் இரத்தம் குளிர்ந்துபோய் கபம் கட்டும். கபக்கட்டு உயிரையேகட்டும். சிலேஷ்மம் சிறினால் கபத்தைக் கட்டும். கபக்கட்டு நாடி நரம்புகளை யடைக்கும். நாடியோட்டம் குன்றினால் பிராணவோட்டம் குறையும். பிராணன் ஓடுங்க தேஹத்துக்குமானமே சம்பனிக்கும். இதற்கெல்லாம் பரம நிவாரணமாயுள்ளது “பிராணயாமம்.”

பிராணயாமம் என்பது வாசிவசமாம். வாசிவசம் பிராணவோபாசனையாலும், “வாசிவா” என்கிற ஹம்ஸமந்திர அஃஸ்பவித்தியினாலும் பலிக்கும்.

இது பஞ்சாக்ஷர உபதேசம் பெற்று உபாவி யாகாஸித்தி பெற்றவர்களுக்கு இலகுவில்பலிக்கும். அவர்கள் எலும்பையும் உருவாக்குவார்கள்.

திருஞான சம்பந்தர் “அங்கம்பூம்பாவை” என்கிற அதிர்சயமான அருள்விளையாட்டுச் செய்தது இந்தப் பஞ்சாக்ஷரசித்தியினுண்டான வாசிவச விசேஷத்தாலேயாம்.

அங்கலிங்கஜங்கம (உபாஸக உபாவி பிங்கிய) உண்மையை யுணர்ந்தவர்கள் பஞ்சாக்ஷர வித்திபெற்றவர்களாவார்கள். அங்கலிங்கஜங்கம

ஞானத்தின் அபரோகூடானுபூதியில் “மும் மூன்று மொன்றாகி ஒன்றேயொன்பதுவாகும் உன்னருமை நிருத்தமென்ன.” என்றபடி நிதி சயானந்த அபரோகூடானுபூதி பெற்றவர்கள் “எல்லாம் வல்லவித்தர்களாய்” உலகத்தின் சுக துக்கங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு அவற்றில் ஓட்டியும் ஓட்டாது விளையாடிக்கொண்டு விளங்குவர். அவர்கள் விபூதி மாத்திரத்தினாலே எல்லா ஆதிவியாதிகளையும் சொஸ்தம் செய்ய வல்லவர்களாவார்கள். இதற்குச் சாதகசாதன மாயிருப்பதொன்றே. அது புறத்தில் ‘சுத்தம்’ என்றும் அகத்தில் ‘சூர்நியம்’ என்றும் இரண்டு க்கும் மேலான காரணத்தில் ‘சுபாவம்’ என்றும், சரீரத்திரியங்களுக்கும் அபிமானியான ஜீவஸ்தானமாம் யோகனம்யமத்தில் (அபிமான) “ஒழிவு” என்றும், சாக்ஷியத்தில் “அத் தம்” என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆகவே “சுத்தம்- சூர்நியம்- சுபாவம்” மூன் றும் சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்குச் சாதனங்களாகவும், “(அபிமான) ஒழிவு” அவையிர ண்டுக்கும் சாதகமாகவும், இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாய் சாக்ஷி-பதத்தில் அத்தமாய் நிற்பது சாத் தியம் அல்லது ஸித்தி யென்றும் சொல்லப் படும். ஓம் தத்ஸத்.

ஆகையால் “அங்கம் பூம்பாவை”யாம் அற்புத மியற்றவல்லோன் ஸ்தூலத்திலே அகம்புறமிர ண்டிலும் அழுக்காற்ற சத்தனாகவும், சூக்ஷ்ம த்திலே அகம்புறமிரண்டிலும் பற்றற்ற சங்கல் பவிகல்ப சூர்நியனாகவும், காரணத்திலே தானே தானாய்த் தன்மயமாய் நிற்கும் (ஆத்ம)சுபாவம் வாய்ந்தவனாகவும், தேஹத்திரயங்களுக்கு மப் பாலே அபிமான-ஸ்தலத்தில் அபிமானம் ஒழி ந்த ஒழிவுள்ளவனாகவும், சாக்ஷியத்திலே இவைக்கெல்லாம் அத்தமாய் நின்றபார்க்கும் ‘திர்க்க தரிசன லித்தி’ யென்று சொல்லும் சக்தி வாய்ந்தவனாகவு மிருக்கவேண்டுமென்பது ஏற்படலாயிற்று.

[சமீபகாலத்திலே அன்பிலேயிருந்து அன்பிலே வளர்ந்தோர் கண்ணினானும் சந்திரதசுரத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் அசுர சபாவ மிகுந்த அவன் பூக்கத்தோர் அக்குழந்தையைப் பெற்றோரி டம் அனுப்பாமல் அதற்குச்சகாதோஷமென்று சொ ல்லி, அன்பாய் வளர்த்த அக்குழந்தையை அந்த அவ ஸ்தையில் ஒரு அறையில் விட்டுப் பூட்டிவைத்ததாகக் கேள்விப்பட்டதனால், மனங்கொதித்து, அறியாமை காரணமாகவும் அசுரபாவமிருதியினாலும் செய்ததா கும் அக்கொடுமை சகியாது, அன்பிற்பிறந்து அபி மானத்தால் உருக்கொண்ட “அனுதாபசக்தி”யின் மிகுதியால் உண்டான “ஸம்யமலித்தி”யில் அக்கஷ் டங்களையெல்லாம் தானே தனையளாயிருந்தனுபவி த்த விசேஷத்தாலும், அப்பொழுது அக்குழந்தை யைப் பார்க்கவும் சரிப்படாதபடி நேர்ந்த விபரீதங் களினால் ‘அங்கம் பூம்பாவை’த் திருவிளையாட்டை ஆசூத, ஆதிதெய்விக, அத்யாத்மக ஞானத்தோடு தரிசிக்கேரிட்டதாலுமுண்டான உன்னுபவத்தைக் கொண்டு லோகரகூர்த்தம் இது எழுதப்பட்டது.

Easy Lessons on Economics.

குடிவாழ்க்கை.

V பாடம். 1-ம் பாகம்.

வேலையின் பயன்.

வேலையின் பயன் மூன்றுவித மெனலாம்.

1. ஜடவஸ்துக்களை தம்முடைய சுகத்திற் கும் அதுபோகத்திற்கும் உபயோகப் படும் படி செய்தல் தொழிலின் முதற் பயனாகும். இது யாவரும் அறிந்ததே யாகையால் அதைத் திரும்பவும் நிரூபித்தல் அவசியமன்று.

2. செல்வ விருத்தி விஷயத்தில் பயனுண் டாகும்படி மனிதர்களுக்கு கல்வியையும் பயிற் கியையும் உண்டாக்குதலாகும். புலவித உபா த்தியாயர்கள், ஜனங்களுடைய உண்மையான விருத்தியை நாடி வேலைசெய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள், பிரயோஜனப்படக் கூடிய புத்தியைப் போதிக்கும் சக்தியையுடைய தர்மோபதேசி கள், பத்திராதிபர்கள், தத்வபோதனை செய்

யும் குருக்கள், மனதின் சல்லிபத்தையும், சரீரத்திலுள்ள வியாதியையும் நீக்கும் வைத்தியர்கள், கைத்தொழில் வேலைகளை போதிப்பவர்கள், இன்னும் இவைகள் போன்ற தொழிலைச் செய்கிறவர் களெல்லோரும் செய்யும் வேலையானது, மனிதருடைய தேக வலிமைக்கும், மனப்பிழிச்சிக்கும் உதவும் வரையில் இரண்டாவது பயனாகும். கற்போருடைய வேலையும் கற்பிப்போருடைய வேலையுடன் ஒத்து வராவிடின், கல்வியினால் பயனென்று முண்டாகாதாகையால், கைக்கு வரும் பிரயோஜனத்தின் ஒரு காரணமாகக் கற்போருடைய வேலையும் அங்கீகரிக்கத் தக்க பயனுள்ளதேயாகும்.

3. இவ்விதப் பயன்களைத்தவிர வேலைக்கு வேறு விதமான பயனென்றுண்டு. மேற்கூறிய இருவகைப் பயன்களும் ஏறக்குறைய நிலைபெற்றவை யெனலாம். ஐடப்பொருள்களுக்கும் மனிதருக்கும் அமைக்கிற குணங்கள் அமைந்த கூணத்திலேயே மாறுவனவல்ல. பருத்தி ஆடையானால், அவ்வாடை சிறிது காலம் கழிந்த பின்புதான் பிரயோஜனம் மற்றதாகும். அப்படியே ஒரு தொழிலைக் கற்றவன் ஜீவனுள்ள வரையில் அதைச் செய்து செல்வ விருத்தியைச் செய்யலாம். அவன்விஷயத்தில் நேரிட்ட பிரயாசையின் பயன் அவனிடத்தில் நிலைத்து அவனுயுள்வரையில் நிற்கின்றது. ஆனால் நாம் இப்பொழுது கவனிக்கப் புகுந்தது அப்போதப்போதே நசிக்கும் தன்மையது. பாடகன் செய்யும் வேலையின் பயன் தற்கால சுகமேயாகும். கானம், நடனம், பிரசங்கம் முதலியவை போன்றவைகள் பிரத்தியக்ஷமாய் நீடித்து நிற்கும் கூரியத்தைச் செய்வதில்லை. சங்கீதம் கேட்கும்பொழுது சுகத்தையும் ஆர்ந்தத்தையும் கொடுப்பது மல்லாமல், மனோ வியாதிபையகற்றி அதன் சேஷ்டாட்டையைப் போக்கி நீடித்து நிற்கும் பயனையும் ஒருக்கால் கொடுக்கலாம் கூடும். ஆயினும் தற்கால சுகமே சங்

கீதம் போன்றவற்றின் முக்கியமான உத்தேசமாகும்.

ஓர் தேசத்திலுள்ள சேனைகள் செய்யும் தொழிலும் இத்தன்மையதே என்று கூறலாம். சத்துருக்களினின்று தேசத்தைக் காப்பவர்களால், ஐடப்பொருள்கள் அதுபலயோக்கியங்கொண்ட பொருள்களாகவாவது, மனிதர், குணவான்களாகவாவது மாற்ற முடியாது. சட்ட நிருபணக் காரர்களும், நியாய வாதிக்களும் நியாயாதிபதிகளும் இவ்விதத் தொழிலையே பெரும்பான்மையாகச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்குரிய வேலைகளால் செல்வவிருத்திக்கு நேரடியான சாதகமில்லை யென்றும் கூறலாம். சண்டை சச்சரவு களில்லாமல் செய்வதால் ஐடப்பொருளாவது மனிதனவது மேன்மையைப் பெறுதல் இல்லே.

வியாபாரிகள் சாமான்களை வேண்டு மிடத்திற்குச் சேரும்படி செய்கிறவர்களாகையால், அவர்களுடைய தொழிலானது முதலில் கூறப்பட்ட பயனைத் தருவதெனலாம். அவர்களால் பொருள்கள் வேண்டிய இடத்தைப் போய்ச் சேருகின்றன. நமக்குவேண்டிய கோதுமை வடநாட்டி லுண்டாகின்றது. அவ்விடத்திலேயே அது இருந்தால் நமக்குப் பயன்படாது. அதை நம்முடைய கைக்குவரும்படி செய்பவர்கள் செய்யும் வேலையை ஸ்திரமான பிரயோஜனத்தைத் தவிரத் தொழிலென்பது சரியாகாது.

மேற்கூறிய தெற்றிலின், பேதங்களைக் கொண்டு முதலிரண்டு தொழில்களை மேலானவையென்றும், மற்றது கீழானதென்றும் நாம் கூறுவதாக நினைக்கலாகாது. முன்னரவது முதலிரண்டவிட மிகப் பிரயோஜனமுள்ள தென்று பலர் வாதிப்பார்கள். கிறிஸ்துனப் பாதிரிமார்களும், ஹிந்து வைதீகர்களும், பாடகர்களும் நியாயவாதிகளும் செய்யும் தொழில் செல்வவிஷயத்தில் ஒரு தன்மையுள்ளதுதான். இவர்

கள் படுமீ சிரமத்தினால் அவரவர்களுக்கு திரவிய லாபமும் பிறருக்குத் திரவிய நஷ்டமுமே பல்லாது நாட்டின் செல்வம் பெறுதலிடமில்லை. இத்தொழிலாளிக னெல்லோரும் தங்கள் தொழிலை கீறுத்தி வேலைபின்றி யிருப்பாராயின் அதனால் செல்வக் குறைவுண்டாவதில்லை. ஆனால் மற்றத்தொழிலாளிகளெல்லோரும் அவரவர்கள் தொழிலை கீறுத்தி வேலைபின்றி யிருப்பாராயினும், எவ்வித காரணத்தினாலாவது அவர்கள் தொழில் கஷ்டமாகியுடைந்தாலும், தேசத்தின் செல்வம் குறைந்து அஃகாவரும் கஷ்டப்பட வேண்டியதாகும். கொஞ்ச காலத்திற்குமுன் மறைச் குறைவிலுள் உண்டான பஞ்சகாலத்தில் உழைந்த பயிர் செய்வோர்களிற் பலர் உணவின்றி மாண்டுபோகவே அதனால் பலவிடங்களில் நிலம், பயிர்செய்யப் படாமல் துரிசாகக் கிடந்தது. அதனால் ராஜ்யத்திற்கு விசேஷமான திரவிய நஷ்டமுண்டாயிற்று.

ஐரோப்பிய ஜாதிகளில் அநேக தேசத்தார்களிடையே முக்கியமான தொழிலாகக் கொண்டு மிருகங்களைப்போல் நாசிக்கின்றி யிருந்தபோது, பாதிரிமார் கல்விப் பொருளை நிகித்துப் போகாமல் சாத்தும், விருத்தி செய்தும், மனிதனது இயற்கையான குணங்களை மாற்றியும், தொய்வு பத்தியை போதித்துப், மோகமென்று வேறொரு உலகமுண்டென்றும் தீசு செய்கைகளுக்கு அவ்ரு தண்டையுண்டென்றும், ஒவ்வொரு மனிதனும் மற்றவனை தன்னைப்போல் எண்ணி இரக்கத்துடனும் நியாயத்துடனும் நடத்தாவிடில் ஈசன் கோபமுட்ப்பட்டுவாரென்றும், பலதர்மங்களை அம் மனிதர்களின் மனதில் பதியும்படி செய்தும், அவர்கள் சண்டைஷய கிறத்தி அமைதியையும் சபா தானத்தையும் கடைப்பிடித்து பூமியைப் பயிரிட்டு பலதொழில்களை நடத்துப்படி போதித்தும் தேசத்தின் செல்வவிரித்திக்குக் காரணமா யிருந்தனர்—பாதிரிமார் என்ற வகுப்பினர். இவ்விதமாக ஒருகாலத்தில் பாதிரிமார் தேசத்தின் செல்வ விரித்திக்கு இன்றியவையாத சாதகமா யிருந்தனரென்பது உண்மையே.

இப்பொழுதும் பாதிரிமார் நாசிக்கமற்ற ஜனங்களால் பாதி யிருக்கப்பட்ட தேசங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்கு கிருஷ்தாமத போதனைபுடன், சீர்திருத்தத்தையும், நாசிக்கக் கூடியும் உண்டிசெய்து அதனால் செல்வ விரித்திக்கு உதவி செய்கின்றனர். நமது நாட்டிலுமிற் சிறிதில் விடங்களில் இப் பாதிரிமார்கள் தக்கவேலை, செங்கல் வேலை, குணி நெய்தல் முசுலிய தொழில்களை கிருஷ்தாமத மத்திற் பிரவேசித்த ஏழைகளுக்குக் கற்பித்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்களுக்குரிய வேலையாகிய மந்திபோதனைபை மாத்திரம் செய்து வருவாராயின், அச்சனால் மனிதவர்க்கத்திற்கு விலையில்லாத பேறுண்டாகலாமென வைத்துக் கொண்டாலும், தேச செல்வ விரித்திக்கு அவர்கள் பாடுபடுவது காரணமாகமாட்டாது. பரம் பொருளினது நித்தியமாகிய பதவியின் பெருமையை யவர்கள் நம் தேசவாசிகளுக்கு அளிப்பது உண்மையாகவே பத்திரமும் இகத்தில் நம் தேசவாசிகளின் செல்வப் பெருக்குக்கு அவர்களுடைய ஞான மாரக்கம் பவனற்றதே யாகும்.

பூர்வ காலத்தில் பிஷ்கன் என்று கூறப்பட்டிருந்தார்கள் இரூமர்கள், ஒரு காலத்தில் கல்விக்கு இன்றி பண்டபாதவர்களாய் இந்துக்களுடைய செல்வ விரித்திக்குக் காரணமாயிருந்தனர். வேதத்தை ஒதுக்கல், ஒறிவைத்த செலந்து வேலைபை மாத்திரம் செய்பாமல் மதமூரீன் காலத்தையும் வானையும், விவாதக் கர்கிரமமான பருவத்தையும், துஷ்ட மிருகங்களைக் கொல்லுவதற்கு வேண்டிய சாதகங்களை யும் ஜனங்களுக்கு போதித்தனர். தமிழ் இவர்கள் தேசத்தின் ஜனங்களுக்கு, தங்கர் நடவடிக்கையினால் ஒரு திருஷ்டார்க்கமாக நின்று சீர்திருத்தத்தையும் திரவிய விரித்தியையும் செய்தனரென்றே கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் தற்காலத்திலுள்ள வணிகர்களின் உதவி நம் தேச ஜனங்களுக்கு பாலோகத்திலுபயர்ந்த பதவியை படைவதற்கு எவ்வளவு அவசியமாயினும், தேச செல்வப் பெருக்கத்திற்கு சாத்தகமொன்றுமில்லை.

T. C. வெங்கடரமணய்யர்,

Sita-A Tale of Hindu Domestic Life.

சீதா அல்லது இல்லறவாழ்க்கை.

—(10)—

35 - வது அதிகாரம்.

இராமச்சந்திர அய்யர் புறப்பட்டுப் போனவர் காமேசுவரய்யருக்கு ஒருமாதம் வரையில் கடித மொன்றும் எழுதவில்லை. இராமச்சந்திர அய்யர் தாய்க்கு இராமச்சந்திர அய்யர் விஷயமாய் விசாரம் அதிகமாகி விட்டது. அவளுக்கு அங்கே இருக்க பிரியமில்லை. காமாசுரியம்மானும் லக்ஷ்மியம்மானும் எங்கே யிருக்கிறார்களென்பதை காமிதவரையில் சொல்லவில்லை. காமேசுவரய்யர் இராமச்சந்திரய்ய ரோடு வந்து சேர்ந்ததும் லக்ஷ்மியம்மானும் காமேசுவரய்யருடைய சுவீகாரப் பிள்ளையும் கூடவேவந்து விட்டார்கள். ஆனால் காமாசுரியம்மான் மட்டும் பூவரசல்லூரிலேயே இருந்து விட்டான். அவளுக்கு இராமச்சந்திரய்யரையும் அவர் தாயையும் கண்டால் ஆகாது. ஆதலால் அவள் வராமட்டெனென்று சொல்லிவிட்டாள். ஆனால் இராமச்சந்திரய்யருக்கு அவள் வருவதில் ஆகேப்பனை யொன்றுமில்லை. அவரும் அவளை வரும்படி வருந்தி யழைத்தார். சாமாசுரியம்மான் தன் கெட்ட எண்ணத்தாலேயே, போகாமலிருந்து விட்டான்.

காமாசுரியம்மானுக்கு தமக்கை பெண்ணை காவாலி சுப்பய்யனுக்குக் கொடுத்திருந்தது. காமேசுவரய்யர் பூவரசல்லூரிலிருந்தவரையில் காவாலி சுப்பய்யன் வீட்டிற்கு சாமான்கள் ஒன்றும் விலைக்கு வாங்க வேண்டியதில்லை. அவன் காமேசுவரய்யரை மொற்றி பணம்பறித்துக் கொண்டிருந்தான். காமாசுரியம்மான் காமேசுவரய்யர் வீட்டிலிருந்து சுப்பய்யன் வீட்டிற்கு சாமானாக நாட்டிக்கொண்டிருந்தான். காமாசுரியம்மான் காவாலி சுப்பய்யன் வீட்டில் சகல காரியங்களையும் பார்த்துவந்தான். உண்ட வீட்டிற்கொண்டு நினைப்பதற்கு யாரையாவது திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்ல வேண்டுமொழல், காமாசுரியம்மானைத் தான் முன்னாடி சொல்லவேண்டும். இவனை சுப்பாடு போட்டுக் காப்பாற்றுகிறத முழுவதும் காமேசுவரய்யரையிருக்க இவன் அபிமானம் முழுவதும் காவாலி சுப்பய்யன் குடும்பத்திலேயே இருந்தது. காமேசுவரய்யர் இராமச்சந்திரய்யரிடம் கோரி சேர்த்துகொண்டபிறகு காமாசுரியம்மான் சுப்பய்யன்

வீட்டிலேயே இருக்கவேண்டியிருந்தது. சுப்பய்யன் பெண்டாட்டிக்குக் குடும்பத்தின் கஷ்டம் அப்போது தான் தெரிந்தது. காமாசுரியம்மான் சகல காரியங்களை செய்தும் அவளுக்கு வைத்து கொண்டே சோறு போட்டான். காமாசுரியம்மான் இந்த ரோசம் பொறுக்கக் கூடாமல், காவேரியில் ஓர் மரிலிப்போய் விழுந்து இறந்து விட்டான். காமேசுவரய்யர் இராமச்சந்திரன் எல்லோரும் இந்த சாமாசாரத்தைக் கேட்டபிறகு, வருத்தப்பட்டு, அவளுக்கு செயல்பெண்டியதை செய்து முடித்தார்கள். சுப்பய்யன் பெண்சாதி அதைக்கூட கவனிக்கவில்லை. காமாசுரியம்மான் காரியம் இப்படி முடிந்தது.

காமேசுவரய்யர் லக்ஷ்மியம்மானையும் தன் சுவீகாரப்பிள்ளையையும், ஊரிலேயே விட்டு விட்டு, பார்வதியம்மானையும் ஒரு பரிசாரகனையும் கூட்டிக்கொண்டு இராமச்சந்திரய்யரைத்தேடி புறப்பட்டார். இராமச்சந்திரய்யரைத் தேடப்போன காமேசுவரய்யர் வெகு நாள்நாடும் வராததால், அவரைத் தேடுவதற்கு லக்ஷ்மியம்மானும் அவன் குமாரனும் புறப்பட்டார்கள். கூடத் துணைக்கு லக்ஷ்மியம்மானின் தம்பி லக்ஷ்மண சாஸ்திரிகனொன்ற ஓர் சாஸ்திரம் படித்தவரைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்றார்கள். இராமச்சந்திரய்யர் இன்னும் வரக்காணே மெனப்பதைக் கேட்டு விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த இராமச்சந்திரய்யர் மாமனார் சுப்பராமய்யரும் அவர் ஸம்ஸாரம் பார்த்தியம்மானும், தங்களுக்குத் துணையாக தன் சின்னப்பெண் மிகுநியையும், அவன் புருஷன் வெங்கடாசலத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். இராமச்சந்திரய்யர் புறப்பட்டுப்போய் ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகியும் சுப்பராமய்யருக்கு உடனே புறப்பட சரிப்படவில்லை. மேலும் அவர் சின்னப்பெண் மிகுநியைக்கு அந்த வருஷம்தான் தலை தீபா ஊரி.

சின்ன மாப்பிள்ளை வெங்கடாசலத்துக்கு மாலைக்கண் அதாவது மாலைவேளையில் கண்டெறியாது. பசுலில்தான் தெரியும். இவன் கலிமானத்தின் போதே தீந்த நாள் வழக்கத்தை யனுசரித்துப் பெண்டாட்டியோடு பேசுவதை வழக்கமாக செய்துவிட்டான். இவன்மாமனார் வீடு வந்ததும் பெண்டாட்டி ஒடிவந்து இவனை விஜாநிக்காம வரக்கமாட்டான். இவன்பெண்டாட்டியும் விதாவுக்கு தங்கையாதலால் அழகுக்கு சேழ்க்கவும் வேண்டுகோள். அதிலும் மெட்டிசலங்க

யெல்லாம் போட்டுக்கொண்டு வரும்போது அவன் மெட்டி அகலுண்டய பாலியத்தை சுட்டிக் காட்டி, அவன் நடக்கும்போதெல்லாம் பசுனெட்டி பதினெட்டி என்று ஒசையிடும். தீபாவளிக்கு அழைக்கப்பட்ட வெங்கடாசலம் ஊரைவிட்டு வெகுதூரமாக அழப்பட்டபடியால் மாமனார் வீட்டுக்கு அஸ்தமித்தவுடன் வந்துசேர்ந்தான். இவனுக்கு மாலேக்கண் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. வந்தவன் உன்னேபோக கண்டெரியாமல் வெளியினின்றையி லுட்கார்த்த விட்டான்.

சுப்பராமய்யர் தன் வீட்டில் புதிதாய் ஓர் ஆட்டுக்குட்டி வாங்கியிருந்தார். அதற்கு சலங்கைகள் கட்டி ரேழியில் கட்டப்பட்டிருந்தது. அது புதிதாக வாங்கப்பட்டபடியால் வந்தவர்களை யெல்லாம் முட்டிக் கொண்டு நின்றது. இந்த ஆடு சற்று நேரத்திற் கொருதரம் சலங்கையை குலுக்கிக்கொண்டு நின்றது. வெங்கடாசலம்ய்யர் பார்த்தார். ஒகோ! மது பெண் சாதிதான் தவறியாக ரேழியில் நம்மைப்பார்த்து வந்திருக்கிறாள் என்று மென்னை ரேழிக்குப்போய் சப்தம்வந்த இடத்தில் 'சென்று' என்று மீனாதி நான் வந்திருக்கிறதெனக்கு இப்போதுதான் தெரிந்ததோ' என்று சொல்வதற்குள் ஆடு ஒருமுட்டிமுட்டி அவரை கீழேதள்ளிவிட்டது. வெங்கடாசலம்ய்யர் ஒகோநாம் மோசம் போனோமே யென்று மென்னை எழுந்திருந்து படியடியிட்டு தின்னையிலேயேயுட்கார்த்தார். அன்றுவிடயிற்காலம் என்னெனயேதெய்துக்கொண்டு வெங்கடாசலம்ய்யர் தீபாவளி ஸ்னானம் பண்ணும்பொழுது பகிரதியம்மாள் தன் பெண்ணை புண்ணுக்கு புருஷனுக்கு கொண்டுபோய்ச் கொடுப்பதுபோல போய் கேம்சு மாசாரம் விசாரித்துவிட்டு வரச்சொன்னாள். பெண் சலங்கையெல்லாம் போட்டுக்கொண்டு ஒசையோடு உள்ளேபோனாள். வெங்கடாசலம்ய்யர் இந்த சப்தத்தை கேட்டவுடனே திகிலடைந்தார். தன் மனத்திற்குள் அய்யோ பரவீச்சுக்கள் யாரோ! துட்டை அவிழ்த்துவிட்டார்களே என்று திகிலடைந்திருக்கும் போதே சப்தம் கிட்டவந்தது. உடனே வெங்கடாசலம்ய்யர் முட்டி விட்டார். வெண்ணெய் செய்கிற தென்று ஒங்கி ஒரு அடி அடித்தார். பெண் புண்ணுக்கை அப்படியே போட்டுவிட்டு கோவென்று கதறிக்கொண்டு போனாள்.

உடனே வெங்கடாசலம்ய்யர் அய்யோ மோசம் போனோமே யென்று வருத்தப்பட்டார். பிறகு எல்

லோரும் வெடியவில்லை யென்று சற்று துங்க ஆரம்பித்தார்கள். வெங்கடாசலம்ய்யரும் ஓர் உள்ளில் தாங்கினார். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் வெளியே கால் அலம்பப்போகப் புறப்பட்டு, வழி தெரியாமல், மாயியார் படுத்திருந்த அறையில்போய் அவன்காலில் இடறி கீழேயிழுந்தார். பாகிரதியம்மாள் விழித்ததுக்கொண்டு மாப்பிள்ளை இதுதென்னவென்று கேழ்க்கவும், வெங்கடாசலம்ய்யர் ஒகோ மாயியார் காலையல்வா, இடறி விட்டோமென்று கண்டு அதைக்காட்டிக் கொள்ளாமல் அவன் இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டு, மாயி உங்கள் பெண்ணை அடித்து விட்டேனென்று கோபித்துக்கொள்ளச் கூடாது என்றார். இப்படி ஒவ்வொரு சமயத்திலும் குட்டு வெளிபாசாமல் காப்பாற்றுவது வெங்கடாசலம்ய்யருக்கு வெகு கஷ்டமாயிருந்தது. அவர் வெகு பேரிடயை பார்த்துக்கொண்டு கடைசியில் அந்த வியாதி யினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டார். (இன்னும்வரும்.)

எஸ். ராமஸ்வாமிஐயர்.

To Our Readers & Subscribers.

விவேகசிந்தாமணியை வாங்கி வாசிக்கும் நண்பர்களுக்கு.

விவேகசிந்தாமணி யேற்பட்டு 18-வருஷங்களாய் விட்டன. 18-வது வாலயமும் சென்ற மார்ச்சு மாதத்தோடு முடிந்து போயிற்று. இந்த ஏப்பிரல் மாதத்த சஞ்சிகையோடு 19-வது வருஷத்த வாலயம் ஆரம்பமாகிறது. இது ஆரம்பமானது முதல் அறிவைப் பரவச்செய்யும் நோக்கம் ஒன்றையே பெரிதாக வெண்ணி அத்தகாச வேண்டிய ஏற்பாடுகளையே முனைந்து நின்று செய்து வந்திருக்கிறோம். அறிவு என்றால் என்ன?

“அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார் என்னுடையரேனுமில்லர்.”

என்று திருவள்ளுவநாயனார் செப்பியிருக்கிறார்.

இந்த விவேகசிந்தாமணிப் பத்திரிகையை நாம் வெளிக்கொண்டு வந்த பொழுது (1892-ம் இடத்தில்) வேறு மாதாந்தரப் பத்திரிகைகளே. யில்லாமலிருந்தன. ‘இது துவங்கப்பட்ட பின் தோன்றிமறைந்த

பத்திரிகைகள் எத்தனையோ! இதன் பேரையொட்டியும், இதன் நடைபயம் ஒட்டியும், இதன் வழியை யொட்டியும் வெளிவந்து நடைபெற்று வரும் பத்திரிகைகள் பலவுள.

விவேகசிந்தாமணி வேதாந்த பரிபாஷை யிருந்ததாக விருக்கிறதென்று சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். குறைபுள்ள மனது குறைகூறிக் கொண்டுதான் தானிருக்கும். “மனிதன் மனுவலிக்கப் பிறந்த ஆத்மன். ஆத்மன்” என்றால் “அறிவுடைபான்” என்று அருத்தம்: வேறொன்று பில்லை.

தனு கரண புவன போகர்கள் என்று சொல்லும் அனுபவத்துக் குரிய நான்கு சாதனைகளில்,

தனு: என்பது தேஹம். அம்பு விதெற்கு வில் எப்படி யுதவுகிறதோ அப்படி ஸ கல்ப மாத்மிரத்திலுள்ளுண்டான இவ்வுலகத் தோற்றக்களை (பிரபஞ்சத்தை) யுணருவதற்கு ஸக்ல்ப சக்திக்கு இருப் பிடமான தேஹம் காரண மாயிருக்கிறது.

கரணம்: என்பது மனம் முதலான இந்திரியங்கள்: வில்வில் பூட்டிப் பநன் (சுயிறு, குத்திரம்) எப்படி வில்லுக்கு பிடுவையும், அகில் பூட்டப்பட்ட அம்புக்கு விசையையும் கொடுக்கிறதோ, அப்படிப்போல, மனேந்திரியாதி கரணங்கள் “தபஸ்” என்கிற “நானே ந்தம்” காரணத்தால் தேவத்துக்கு வலுவையும் எளியசிக்கியையும்), சக்ல்ப சக்திக்கு விசையையும் கொடுக்கிறது.

புவனம்: என்பது லோகங்கள். இவை ஆத்மாமாகவும் பாஹியமாகவும் உள்ளன. அம்புபோன்ற கூர்மையுள்ள அறிவு (ஆத்மபுத்தி) பாய்ந்து (ஊடுருவி) செல்வதற் கிசைத்த இடமாய் இருக்கிறது. ஆகாச வெளியில் அம்பு பாய்ந்தாலன்றி லகழியத்தைப்போய்த் தாக்காது. அவிதேபோல ஆத்மாபாஹிய லோகங்களில் (லோக காரியமான லௌகிக விசாங்களில்) புத்தி பிரவிர்த்தித்தானன்றி அது நியமாநிய வஸ்து விவேகம் என்னும் உண்மையாகிய லகழியத்தின்போய்த் தாக்காது.

போகம்: நித்தாநிய வஸ்துவிவேகத்தால் பொய்யைத்தள்ளி மெய்யைத்தழுவி உண்மையனுபவம் உணராதலே போகம். இன்ப துன்ப சுகதுக்க ரூபமான ‘துவ்வதுவ’ போகங்களெல்லாம் இந்த உண்மையான ஏகபோகத்துக்கு அனுகுண மாயிருக்குவ காரணத்தால் அனுபோகங்கள் எனப்படும்.

இப்படியுள்ள தனு, கரண, புவன, போகம் என்னுள்ள நான்கு சாத்தனங்களையும் முறைப்படி அனுஷ்டித்துத் தர்மார்த்த காம மோக மென்கிற சாதகமாய் பயனைப்பெறுதலே அறிவின் தொழிலாம். இப்படிச் சாதன சாதகசித்தி பெற்று சக்ல்ப மாத்மிரத்தால் எல்லாம் சாதிக்க வல்லாதால் சாத்திய லக்ஷணமாம்.

இந்த லக்ஷணமென்று லக்ஷியத்தின் சிந்தை வயித்தவர் விரித்தபுருஷர்கள் எனப்படுவர்.

அப்படிப்பட்ட வித்தபுருஷர்களின் அடிமையாகி அவர்களுக்குத் தொண்டபுரிதலே ‘தொழிலாக் கொண்ட சில மஹான்களுதவியால் இந்த விவேகசிந்தாமணி யானது இகபரசாத்னானுகூல மாகவும், பராபரா சாதகார்த்த மாகவும், லௌகீக, வைதீக, உத்தியோக, மஹாயோக மார்க்கக்களை, சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கேற்க, உண்மைவழிப்பட்டு உள்ளாராய்ச்சி செய்து ஸ்வானுபவத்தால் சாத்தியமென்று கண்டதைப் பரோபகாரார்த்தம் பல்லோரறியப் பஹிர்க்கப்படுத்தப் பெருதவி புரிவதாயிருக்கிறது.

மூக்கரையன் கதையாக எல்லோரையும் மூக்கீறுத்துக் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம் ‘வவஸேமு மில்லையால், “உண்மைக்கொருநாளும் கேடுவராது” என்கிற சித்தார்த்தத்தினால் “மேய்யே வெல்லும் பொய்யல்ல” என்னும் வேத வாக்கியத்தை யனுஷ்டித்து, “ஸத்தியம்வத: தர்மம் சா” என்ற சுருதி வாக்கியப்படி, இக்கல்வீரலத்திலும், ஸத்தினர் உண்மை யுபதேசம் செய்து தர்மம வழிகாட்டிச் சித்தமாயிருக்கிறார்களென்பதை நிறுபிக்க, இப்பத்திரிகையை “அறிவைப் பரவச்செய்ய” வேன்றே நடத்திவருகிறோம். இதன் சந்தர்ப்பத்தைகைய காலந்தாமுக்காமல் உடனுக்குடனே யனுப்ப வேண்டிய கடமை யொன்றைத்தவிர வேறு திரவியஸகாயம் யாரிடத்தும் நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆதலால் பத்திரிகையை வாங்கி வருவோர் காலந்தாமுக்காமலும் சந்தா பாக்கியிழாமலும் உடனுக்குடனே அனுப்பி விடவேனுமாய் எல்லாருக்கும் விண்ணப்பம் செய்து விரய பூர்வமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

சந்தா பாக்கி தாரர்களுக்கு அறிவிப்பு.—சந்தா பாக்கியை நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு வல்லடி வழக்குரைத்துச் சண்டித்தனம்” செய்கிற சாகஸ்காரர்களை “யத்பாவ தத்பவதி” யென்கிற தர்ம சட்டத்துக்காளாக விட்டிருப்பதைவிட வேறு கடின தண்டனை யில்லையானாலும், ஆகிரம தர்மத்தையும், வியவஹார ரூபத்தையும் உத்தேசித்து எல்லாரையும் சரி சமனாகப் பாவித்து பாக்கியுள்ள சந்தா தொகைக்கு விவேகசிந்தாமணியை வி. பி. போஸ்டல் அனுப்பி விடுவோம். சந்தா பாக்கியுள்ளவர்கள் பெரிய மனது வைத்து பாக்கித்தொகையைச் செலுத்திவிடக் கோறுகிறோம்.

பத்திரிகை நிறுத்தியும் பழம்பாக்கியைச் செலுத்தாதவர்கள் போக்கான அவரவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகைகளையும் காட்டி வெளியிடுவதுடன் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கான வேறு ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படும்.

“O! MY GOD GRACIOUS.” PRAISES AND PRAYERS OF A PARENT-HEART IN A SUPREME CRISIS OF LIFE ON EARTH.

“Our theism is the purification of the human mind.”

“I may be allowed to point out, that language is the slave of thought; Thought, to use the words of Kingsley, grows out of Morals; Morals out of Religion; and Religion is what we preach and also practice. In short, a people's literature is its life, it is what its daily life makes it.”—*Sir Narayan chandraravkar in the Times of India on the meaning of the tercentenary of the English Bible to Indians.*

“It lives in the ear like music;” it is “part of the national mind.”—*Father Faber on the language of the English Bible.*

‘ஹே! தயாநிதே!’

திருவருட் சிறப்பு

பிரார்த்தனைக் கொத்து.

திருமயிலைக் கல்பகாம்பான்ஸமேத

காபலீச்சுரர் முன் குறையிற்தேயதிய

திருவருட் சிறப்பு விண்ணப்பம்.

“தபஸிஸனை வைத்துப் பூஜைபண்ணு”-குருவாக்கு.
“மனிதரில் நான் ராஜாவாயிருக்கிறேன்”-பகவான்
“சக்திக்குவித்து தனதுபொருத்தமே”-திருமந்திரம்.
“கனவானுலு கற்றுறம்.”-படிமொழி.

Wire: “M—here, suffering typhoid, start immediately”

“குறையிற்தேயதி”-பகவான்
தான் உயிரைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.”-கடிதம்.

பெற்றமனம் புற்குசிச் செய்யு முறையீடு.

“ஐயகோ! தெய்வீகமே அபிப்பாய்க்கண்டாயே
வையகத்தோ ரேசுவன்னை வாதுயிசச் செய்தாயே
மெய்யகத்தோர் மெய்விநிப்ப மாருட்டந்தான்போட்டுப்
பொய்யகத்தோர்பொய்மலியப்போரட்டக் கொண்டாயே!”

தோத்திரம்.

ஊச்சிவாயாழ்க் காதன்னுள் வாழ்க! [வாழ்க!
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதன்னுள்
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் றுள்வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் றுள்வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!
வெகங்கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிள்ளைகள் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச்சே யோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கார்குவீ. வாருண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவீவர் ஓங்குவீக்குஞ் சீரோன்கழல் வெல்க!.

ஈசனடிபோற்றி எந்தையடி போற்றி!
தேசனடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!
மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி!
சீரார் பெருந்துறைத் தேவனடி போற்றி!
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி!

முகவுரை.

சிவனவ் நென்சிற்பையுள் நின்றவதனாலு
உவனாடலே ஆவன்னுள் வணங்கிச்
சிற்பைமகிழச் சகபுராணத் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப்பனியான்.

திருவருட் சிந்தை.

ஆறுமுகியே ஐம்மூன்றுத் தானாகி
முன்னுஞ் முன்றோடு மூவாறு மாகிநின்றான்
முன்புந் தம் ஒன்றிப்பத்தாய். மண்டலங்கள் மூன்று
நாலே சிவபுரமாய் நன்மதிவகன் முன்றுக்குப் [சூழ
வாசல்கள் நான்கோடு வாலைவித்தையப் பிகையாய்
தேவியவன் தான்திகழும் திவ்யபுரத் தான்கண்டு
ஆவிரெக்கு நெக்குருக ஆனந்தம் மேற்கொண்டு
பாவனா பூஜையதால் பண்ணையதாய் வாசனைகள்
விரித்தியித யாமொன்று விட்டொழித்து வாசனை

கிருத்திருத்திய பூசனையால் திருவருட்பா லுண்
[டேனே.]

சக்திவேலாயுத! சரண்.

ஆவிரெக்கு நெக்குருக அன்புமிதத் தென்புகவே
யிய்யுண்டாரமலரினெழு வாமுகரஸவாறுமுக
ஸம்ஶ்ரமண ஸீகண்டர் பூர்ணோதரத்துதித்
துமையன் பிழக்கவே அசுரீரி ஈஞ்சரியாகி
யீரண்டஸ்வரூபிருப மிவைக்கிலக் காகியே
யனலுண்டமெழுரு பேலாதாரவாதேய நேரொக்கவே
யொருருப மாயநிற்கு மெழில் பொழி யென்னிசனே
சரணம் சரணமென்றுள் பாதமே யடைந்தேன்
சரணப்பவ வெண்ணக் கரத்தருளாயே!
சக்திவேலாயுத சமயத்தப்பாரமலே
கைகொடுத் தென்னை கீ காத்தருள்வாயே!
ஓம் சரணப்பவ நமோ நமோம்
ஓம் தத்தஸத் இதி நமோ நமோம்.

சகபுராணம்.

[குதமன்விதை.]

1.

பூதமெனச் சொல்லியவெச் வேருக்கும்
போகமொடு மோட்சத்தை யளித்துக்காக்கும்
நீதியதார் பரிசுவனை பூதபாலன்;
நிலிர்க்கு மாந்தராலும் நின்றபோதும்
ஏதம வங்கக்கே யேவலாலே
யிசுவான் ஈசான னிரண்டுமாவன்;
ஒதியவா யாவையேம பால்கின்ற
ஒடுக்கத்தார் பரமசிவன் பத்தாவான்

II. c

அகிலசரா சரசுநம் மழிப்பதாலே
யச்சிவனே யர்த்தாவென் றறையலாவன் ;
சுகலமுமே, யபரோகங் மாகவென்றுஞ்
சற்றும்விடா தறிவுதனும், பரமனருளே,
நிகழ்முகா ரிஷியாவன் ; என் றுமெங்கும்
நிறைஞான வடிவாக் கிகழ்வதாலே,
நிகழ்தேவ னெனலாவன் ; பொய்யாயெல்லாஞ்
சிறுவடிக்குந் திறமையினு லீன்றோவன்.

III.

பூரணமாய்ப் பரமசிவன் விபரித்தெங்கும்
பூரையறவே நிறைந்ததனல் வீழ்நுவாவன் ;
காரியமாம் ஜகமெல்லாம், ரசித்தபோதுங்
காரணமாம். பரமசிவன் ரசியாத் தாற்
பூரணமாம் ஜவன்என்று ம், காசமில்லான் ;
புகன்றசடா சடமான சகத்துக்கெல்லாங்
காரணமாம். பரமசிவன் நாதனான
கணக்கதனும், பிரபுவாகச் செப்பலாவன்.

IV

எங்குநிறைத் தனைத்தையுமே யேவாநின்ற
சகலநயிர்க் குயிரான் பான்மையாலே
பங்கமிலாப் பிரானெனப் பகரலாவன் ;
பரிச்சேத மேதொன்று மின்றியென்றுந்
துங்கசுக் கடிவாகித் துவிதமின் நித்
துரியவடி வாதலினும் பூமானவன் ;
மங்குசரீ ரங்களிடை யான்மாவாக
மன்னுவதாற் புமரனெனவும் புகலலாவன்.

V

வேடன்! அவதாரம்.

“மங்குசரீ ரங்களிடை யான்மாவாக்
மன்னுவதாற் புமரனெனவே” பேர்பெற்றெந்தை
கங்குநிற முடையவனாய்க் களங்கமாகத்
துன்னுமொரு சிந்தையினுந் தராசேபோலும்
பங்கமுற நடுநிலைவிட் கொழுஞ்ஞவோனும்
மன்னுமொருபூங்காலிற் கெட்டொழுஞ் காட்டானை
யெய்குஞ்சென்றே துமிலாப்பயிர்தனை யழிக்கக்கண்டு
துன்னுமாதயானை வேட்டையாடத் தோன்றினான்
[தரணியில்]

“சிவராத்திரி” — யன்றே.

VI.

பூபாலன்! அவதாரம்.

தரணியிலே வந்துதித்த வேட்டையானும்
பரிசிலனாய்ப் பழிபாவாகட் கஞ்சானுதி,
வியனுலகில் மாந்தர்களைக் காக்கவென்று
வின்னுலகம்மேவியவன் பின்னுத்தோன்றி
மண்ணிலொரு பூபால னைவந்து
மாட்சியுடன் தரணியெலாம் ஆண்டுவந்தான்,
காட்சியுடன் சாட்சியமாய் நின்றவப்பன்
கண்ணப்பன் கைப்பிடித்து நில்லென்றான்முன்!

VII

தபசீலன்! அவதாரம்.

பின்னுமொரு அவனரத்திற் புமரனேயாகி:
பின்னமுறு தரையிலவ் தவதரித்தான்
தபசீலன் தத்துவனும் தர்மமவானும்த்
தப்பதத்தின் வாச்சியத்திற் கிலக்கியமாய்
அசிபதமே யானவந்த கல்பகாம்பான்
ரசியாத திருமயிலா யவதரித்து
அதிபதமா மஜேம்சுவரனைப் பூஜைசெய் து
சிஜபதமாம் நின்மலனை யடைந்த ஆரில்.

VIII

தபஸீலன்! அவதாரம்.

தற்பானே பின்னுமித்தத் தரையிலவந்து
தபஸீலனாய்ப் புமரனாகி யவதரித்து
மாசிலான் தானேயாகி மன்றிலாடும்
சுசுரூப் பேர்புனைத் திரக்கமின்றிப்
பேதபிகச் செய்துபல பரிசைகூடியாலே
“பரகதியும் இதுவன்றி வேறென்றென்று”
பற்பலவாம் கோதனையால் பரிந்துகாட்டி
சிற்கனமாய் சிற்சுக் கமாய் நின்றனருளே!

IX.

சங்கரனே! சாக்ஷதன்.

பத்தர்கட்கா மிடரையெலா மரிப்பதாலே
பரமசிவன் அரனுவன் ; மற்றுமனோன்
நித்தமுமே யனைத்துக்கு முன்னாயின்று
நீதியுற வேவுதலால் அந்நரியாமி-
அத்தனவன் அனைவர்க்கும் நீஜமாய்ருபம்
ஆகிநிறைத் திருப்பதனல் ஆன்மாவாவன்!
சத்தியமாய்ச் சந்ததமு மிருப்பதாலே
சங்கரனே சாக்ஷத னாவனென்றும்.

X.

சிவபூஜை! அபரோகநஸித்தி.

“பத்தர்கட்கா மிடரையெலா மரிப்பதாலே
பரமசிவன் தானே (யென்) அர்ஜுமாகி”
அகங்கார மமகாரங்க ளறவேபேர்க்கி
“நித்தமுமே யனைத்துக்கு முன்னாயின்று
நீதியுற வேவுமவன் அந்நரியாமி” —
“சுருவர்க்குஞ் சந்ததமு மான்மாவாகச்
சாட்சாத்நாய் அகம்அகமென் றிலங்குஞ்சோதி-
அரியசிவன் அபரோகந: மென்னானான்.”

XI

(1) துவஜாரோகணம்.

அபரோகந மாயென்னுன் லிளங்குஞ்சோதி
நிர்விதம்பத் தாலென்றன் நிலையுங்காட்டி-
நீதியுடன் அதைக்கடக்கும் வறியுங்காட்டி-
நிலைஞலையா நிர்விதம்ப நிலையிலீயும்
நீதியுடன் அநீதியெலா மொன்றேயென்று
உல்கார்வடிவாகி யுள்ளுக்குள்ளாய்
உன்-புறமென் றோதியவோர் பேதத்தீர்த்து
எவ்வெதற்குஞ் சாட்சியதா யெல்லாமாக்—

† “அயமாத்தமா பிரஹ்மம்” என்பதைக் குறிப்பிட்டி.

XII

(2) பிரஹ்மோற்சவம்.

அல்லவாமாய், அற்புதமாய் சாந்தியாலே
உபசார்த்தியுட்புகுந்து சித்ததை
சிந்தனமாய்ச் சின்மயமாய்ச் சிந்தைவிட்டுச்
சிந்தையிலாச் சிந்தையினுற் சிந்திப்பாயென்
முர்ப்புமுள்ளதோர் மந்தைவெளி மூலையில்
நாற்சந்தி கூடுமோர் நல்லிடத்தன்னிலி,
மறைத்திருந் தென்னைச் சண்டைக்கிழுப்பான்
மாயாயியாமத்தக் கிருஷ்ணனை யேயி—

XIII.

(3) மாயாஜாலம்—பூதவாஹனம்.

மருவிலாச் சதாநத்தன் மனையேடுகளவி
சுமச்சத்தி முந்நாற் றிருபத்தைத்தாலே
ஏகமாய் என்னையிக வேகமாக்கமுந்
நாகஸர்ப்பம் போலவே சிற்சினைந்து
நாட்டார்தன் நகைக்கவே சந்திக்கமுத்து
ஹைமதாரம் போட்டென்ன யுருட்டிமுருட்டி
உண்ட மயம் நியாகராஜன் சந்திக்கமுத்து
உண்மையாய் மனையேடு போனதைச்சொல்லி—

XIV.

(4) மாயாதாரியம்.—புருஷாமிருகவாகனம்.

உன்மர்தம் சொல்லாது வம்புக்கிழுத்து
கள்ளத்தனஞ்செய்தென் கண்ணிலிணை போட்டு
கௌவினதோர் மனையேட்டைக் கற்பனையாலொளி
உள்ளத்தையுள்ளபடி சொல்லாது மறைக்கவே [த்து
மாயாயிகிருஷ்ணனை மந்தைவெளியிருந்தேவி
கள்ளத்தனமாகவே காரியத்தை முடிக்கவென்று
குள்ளத்தனஞ்செய்த வாமனைப் பின்னேவி
சுமச்சத்திமுந்நாற் றிருபத்தைத் தாலென்னை
முன்னிலிவம்பின்னதக் மாகேய மருட்டி—

XV.

(5) மாயையின்கீழ்த்து—விருஷப்பவாகனம்.

என்னிலும் “அத்தன் அனைவர்க்கு நிஜமாய்
ருபமதாகி கிணைத்திருப்பதனால்” ஆன்மாவாமவன்
அந்தரயாமியா யென்னுளேகிணைத் தின்னமில்
[சோதியாம்

பெருந்துறையப்பனாய் உள்ளத்தைச்சொல்ல உளவு

[கண்ணென்றது,—

சுந்தரன்பரவையா ரெனச்சொல்லு மிருவர்க்கும்
சாக்ஷியாயிருந்துமுன் னுளவுசொன் னதுபோல்
சுசுவரன் மாயையா யிருந்திந்த லீலையை
கடத்து ரு னென்றமே யுள்ளத்துணர்ந்து—

XVI.

(5-7) மாயையையெவென்று நிஜபதாஸ்திரம்
பெறல் : ஆனைவாகனம்—இரதாரோகணம்.

உண்மைப்பக்தியா லுக்கமிகக் கொண்டு
சுமச்சத்தி முந்நாற் றிருபத்தைத்தாலே

சுசுவரன் தன்னை யெதிர்த்துநான் வெல்லவும்,—
வில்லாவெதிர்த்த விடல்வீர னுக்கப்போ
பாசபதாஸ்திரம் பரிந்துமே யளித்தவன்,
புட்டுக்குமண் சுமந்து பிரம்படி பட்டவன்,
சொல்லா வெதிர்த்தவென் சொல்லுக்குவந்து
“நிஜபத்” மோமார் நின்மொல்லாதிரத்தை
வாக்கியாதித் வாக்கியமாந் தொடுத்து
‘தவம்பத்’ - ‘தத்த’ - ‘அசிபத்’ - கடந்தாரீ
‘அதிபத்’ வண்மையை அமர்ந்திருந் துணர்ந்து
சார்ந்திபத்திலே சத்துருவை வென்றுபின்
உபசார்த்தத்தாலே யுண்மையுரு வாங்கியே
‘நிஜபத்’ தென்றும் நிலத்திரு வென்றான்.

XVII

(8) துரியப்பரி வேட்டை.

நிஜபதமைத்தையும் நேர்நின்று கண்டநான்
‘யதார்த்தம்’ ‘ரகஸியம்’ ‘அறுதி’யென்றோதும்
மூலதை யுண்மையை முத்தியிற்சென்று
சத்தியருவானவம் முன்றையு மொன்றாய்
பக்தியினலே பரிந்துமேற் கொண்டு
யுத்திக்கு மப்பாலாய் யுகாந்தரவெளியில்
சத்திக்கு மேலாய் சாந்தியாதிதமாய்
புத்திக்குமேட்டாத பூரணமாய் வெளியில்
சத்திக்குவகியமா, ஞானவரம் பதுவாய்
எத்திக்குமொன்றாய் இலங்குமோர் மோனமே—

XVIII

(9) நிஜபதாஸ்திரம் தோத்தல்.

லக்ஷியமாய்க் கொண்டுநான் நிஜபதாஸ்திரத்தை
வனிதையவன் கையேற்தும் கருமபுவில் தான்வாங்கி
விஜயதசமியிலே வில்லம்பு தொடுத்தாப்போல்
கிவரத்திரியன்றுநான் கிவபூணை தான்முடித்து
நவராத்திரிமுதற்கொண்டு நான்செய்த பூஜாபுலன்
அத்தனையுமுருவாகி அக்ஷரங்கள் தாமாந்,
அக்ஷரத்துக்கப்பாலாய் ஆதிவினற் பதம்பணிந்து
நானேற்றித் தவனிசெய்த தாமாந்ச்சனைகளைசெய்து
விண்ணேறி வாணேறி விண்மணங்காணை
கண்ணேறித் தானேறித் கைவலய்த்தானுதி
எண்ணேறிப் பறிக்கவொண்ண ஏகாந்தவெளியில்

[தொங்கும்

மோனவுருவாமந்த மாம்பழத்தைத் து இலக்குவைத்து
நிஜபதாஸ்திரத்தையான் வில்வாங்கித் தொடுத்துவிட்

[பென்.

+ Compare:—

“அம்மாள் எனக்கொரு மாம்பழம் ஈன்றான்
அதற்குத் தோலுமில்லை காருமில்லை
கட்டையுமில்லை கொட்டையுமில்லை
தின்னத் தின்ன ருசிக்குமென்றான்
தெவிட்டாத தேன் கட்டியென்றான்.”

(10) தர்ம்மபிக்ஷுக் கிரத்தல்:
பிட்சாடனர் திருக்கோலம்.

“விட்டேன் வெகு வேகமதாய்
வேணமட்டும் நாணிழுத்து
சுட்டியம் மிகுதபணைத்
குந்தியம்விட்டுச் சபாவமேறிப்
பட்டேன் வெகுபாடெல்லாம்
பாரில்வந்த தபலிலுலு
கெட்டேன் மிகுமண்ணுசை
கெடுவான் கெடுகின்றதையலே.”

பெண்ணுசை முன் விட்டேன்
பொண்ணுசை பின் விட்டேன்
மண்ணுசை யவன் செயலால் நவிட்டேன்
என்னுசை யறச்செய்த தபலிலிழை விட்டுளேற்குத்
தர்ம்மபிக்ஷுயர் யீரோ தரணியிலவாழ் மாந்தர்களே!
வேதமாதாபிக்ஷுப்பிரதானம்: [அசுரீரவாக்:-
“ஸத்தியமெவஜெயதே நாந்ருதம்.”] [தர்ம்மஜெயம்.”]

பிண்டையாண்டல ருபதேசம்.

“தர்ம்மஜெய”மென்ற பிக்ஷுக்கேட்டேன்:
தரணியிலே கவிழுந்து நகாலமாச்சு!
பரணியிலே யதிஷ்டனங் கூடலாச்சு!
அரணியிலே அக்ஷிப்யம் தோன்றலாச்சு!
ஆன்டாகளீடேறு மார்க்கத் தேண்மின்:-
“ஆசையறுமின்கள் ஆசையறு மின்கள்
“ரசனோடாயினு மாகசையறுமின்கள்
“பிட்சாடனத்தினும் பேதமறுமின்கள்
“மாசுபடிந்த மனத்தினுறவறுமின்கள்
“தாசுபடிந்த தபசிலந்தையவை யரவினுறவெனவே
கண்டருகியோடிப்பழையின்! பிழையின் குழையீரே!

உண்டுவித்தறங்கு வகுசுகருஞ்சினருள்ளம்போல் நீல
கண்டங்குத்துள்ளம்மடமாடி காட்டியவழியி துவே!
நஞ்சுண்டருகண்டான் நெஞ்சுண்டெஞ்சியி துவண்
பகர்சொல்லி துவெண்க் கண்டுண்டால்— [டான்
நிகர்சொல்லிவா நித்தமுந்த நின்மலகித்தராவீரே!

(11) திருக்கலியாணமஹோற்சவம்:

அல்லது, திருவருட்பேறு.
விடுபேறல் விண்ணப்பம்.

விட்டேனான் ஆசையெல்லாம்
விடுபெறு வேண்டியம்மா!
வீடானவீடுபெறு வேணமட்டும்
பாடுபட்டேன்!—பாடுபட்டுத்தேடிப்
பணத்தைச்சே மித்துவைக்குங்
கேடுகெட்ட மாளிடரே கேளுங்கள்
திருக்கூத்தை:—பணமில்லான்
இவ்வுலகிற் பணமென்று சொல்லக்கேட்டேன்:
பணத்தையகத்தேடி பாடுகியிலேபோட்டவைத்தேன்.
குணத்தையகத்தேடித் தும்பகங்கள் பலசெய்தேன்:
“ரோசபூரக தும்பகங்கள்” செய்திடவே
“தாசுபோல்திருந்” தலையென்ற துண்மையாச்சு!

(12) உமாஹ்வேகசுவரர் தரிசனம்—
பந்தம்பறி யுற்சவம்.

பாங்கியில்போட்டபணம் பறாடாகத்தான்போச்சு!
ராங்கியில் பட்டகர்வம் ராஜஸூதோடேபோச்சு!
ஹைலயர் தான்வேணமுக் கரபாத்திரசாமியானேன்
அந்நூரணிவந்து அரும்பிச்சை யிட்டார்களான்
லளிதையவன் முன்வந்து லளிதாலயின் னுள்
லளிதாலயத் துள்ளேயுண்டு சிந்தாமணிக்ரஹமும்:
சிந்தாமணிக்ரஹத்தில் சிந்தையற்றுத் தபஸிருக்க
எந்தா யவந்தானும் சிந்தாமணித்தது
சிந்தையிகளோகவெண்ணைச் சிரிப்பாணிகண்டார்களான்

(13) ஆரோகண அவரோகணம்.

சிரிப்பாணிகண்டாலும் சீர்குலைய விடவில்லை!
உளர்ப்பாடுபட்டுத் யுண்மை யுணரவேண்டி
உடார்ப்பாடுபட்டை யுன்னுள்ளேகாணென்று
தபாலிலையேவிப்பவன் தர்ம்மநிலி
மாசிலையென்றுநான் மர்மத்தை வெளியிட்டேன்:
உள்ளத்தைச்சொன்னேனென்று மன்மர்மஞ்சாதித்துக்
கள்ளத்தனமாகவே கொள்குன்னு ம்ளையேட்டை!
மனையேடுபேரணும் மாட்சிகூடப் போகவில்லை!
பனையேடுமுறிந்தாலும் பதமெனக்குக் குலையவில்லை!
நினையேடுநின்றாலும் நிமலன் சிந்தை குறையவில்லை!
முனையேடுநிதித்தாண்டான் முத்திரிலெகித்தியிலே!

(14) வருதியோ எம்பாவாய்!

சேத்துப்பிழைத்த குழந்தைக்கு விண்ணப்பம்.

மட்டிட்ட புண்ணையக் காண் மடமயிலைக்
கட்டிட்டல் கொண்டான் கபாலிச்சசுமரந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திரபல்கணத்தார்க்கு
அட்டிட்டல் காண வருதியோ எம்பாவாய்!

(15) பூர்ணமத-அர்ப்பணம்.

வருதியோ எம்பாவாய் வாழ்மதுரைக்கோட்டைகட் [மச்
சுருதியோ டறுதியெல்லாஞ் சூக்குமையால் நீயுணரக்
கருதியோகருத்திலெனென்று னுள்ளுணர்ந்ததோர்
உறுதியோ! கண்டிலுனன், கற்பகமே யர்ப்பணயி து
பூர்ணமத-இக்சுந்தி! [னக்கு!

ஓமத்தஸ்தம்.

↑ சுந்தரமூர்த்தியடிகளைத் தடுத்தான் வேண்டித்
திருவாரூர் அண்ணல் அவர் திருமணக்காலத்தில் முறியே
யேகாட்டி அடிமைதோர், அவர் அடைக்கிழித்தெறி
ந்தும், அசல் வேற்குக்கிறதென்று சொல்லி அவரை
யடிமைகொண்டருளிய நியாகராஜப் பெருமான் உல
கியக்காட்டி நிற்கும் “கர்மபலத் தியாகமம்” முத்த
நிலைச் சித்தியில்,—என்று கொள்க.

THE VIVEKA CHINTAMANI SERIES.

PUBLISHED BY THE DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY.

"I hope you will be encouraged similarly to reprint other articles from your extremely useful and popular Magazine, some of which, as, for instance, KAMALAMBAL, are such as will do honour to a first-class Magazine of the kind in Europe."—Professor P. SUNDARAM PILLAY, M.A., F.M.U., F.R.H.S., RAO BAHADUR, in 1896.

"The Series is admirable : and when the history of Tamil literature comes to be written many years hence, you will occupy an honoured position, as one of its founders. I refer of course to modern Tamil literature."—H.O.D. Har-
dinge, Esq., I.C.S.

"It is a matter of course that an institution like this has a hard road to travel ; for any publication which is not for amusement but endeavours to diffuse knowledge is not liable to pay its way. It ought to be supported however for the same reason that our Universities are.—The Open Court, Chicago, U. S. A.

Dr. Paul Carus, the Editor of the *Open Court* and the *Monist*, Chicago, in a private letter to Mr. C. V. Swaminathaiyer writes thus:—

"I need not repeat that your work of diffusing western knowledge, the wisdom of European *belles lettres* as well as the popularised results of science among your people is of great importance and deserves not only the sympathy of every one who believes in progress, but also the assistance of the Government in whose interest it is to raise the standard of intelligence to the highest possible level."

"Dr. G. U. Pope has mentioned to me the Viveka Chintamani as an excellent publication and I shall be obliged if you will send it to me" .....L. C. INNESS, Esq. (retired Judge of the High Court, Madras).

Devan Bahadur P. Bajaratna Mudaliar C. I. E, Inspector General of Registration (retired) writes :—"I am glad to find that you are devoting your time and talents to spiritual investigation. I wish our young friends of the rising generation will devote some portion of their time to such enquiries."

Garu-Bhaktar-Kesari. Devan Bahadur A. Ramachandra Iyer, Retired Chief-Judge of Mysore now at Kalyadi writes—"I shall never forget the short conversation which I had with you in 1893 in Madras. I was much impressed by your energy and enthusiasm in the noble cause of making people enlightened and healthy. I note with pleasure that since 1900, you have been working in a new direction and that you are able to suppress your mind."

Mr. H. K. Beauchamp, C. I. E., late Editor of the *Madras Mail* wrote in 1898 as follows :—"Mr. Swaminatha Aiyar is not a mere theorist or Essayist : he has done much practical work in the encouragement of Vernacular Studies through his Diffusion of Knowledge Agency and by means of his excellently conducted periodical the *Viveka Chintamani*. He can therefore, be considered to have established a claim to make his voice heard in this matter."

Mr. A. E. Lawson, Editor of the, *Madras Mail* writes:—"I enclose a cutting about you which I published on the 28th instant (Oct. 1910):—

"THE VIVEKA CHINTAMANI."—Mr. C. V. Swaminatha Iyer, the Editor of the monthly magazine, the *Viveka Chintamani*, has been working hard for the diffusion of knowledge and enlightenment amongst the masses, for which special purpose he has maintained an agency during the last twenty-five years. All this time he has been prominently associated with vernacular journalism in the Presidency. The *Viveka Chintamani*, which is eighteen years old, has done much in providing wholesome literature in Tamil, and several well-known writers have utilised the columns of its hospitable pages for this purpose. Tamil leaders will be much interested to learn that Mr. Swaminatha Iyer is bringing out a third edition of the late Mr. Rajan Iyer's famous Tamil novel, "Kamalambal" which is well-known for its excellent portrayal of modern Indian Society. Mr. Swaminatha Iyer, in recent years, has devoted himself to the investigation of religious and psychological problems, and those who are interested in these problems will find much in the issues of the *Viveka Chintamani* that will appeal to them.—The *Madras Mail*.

"Marlborough House, Pall Mall, S. W. 28. July, 1900. Dear Sir,—I have submitted your letter and enclosures to the Prince of Wales. His Royal Highness desires me to express to Mr. Swaminatha Aiyar his best thanks for the copy of *Verses* which he has been good enough to transmit to him through you. Yours faithfully, Francis Knollys." (Now, Lord Knollys).

Miss Manning, the devoted Secretary of the National Indian Association, who had done so much to bring England & India together, & who visited the Editor of this Journal in his humble home in response to an invitation from himself & his wife, in a covering letter, says:—

"I told the Private Secretary (to the Prince of Wales) that you were actively interested in the improvement of sanitation in Villages & Towns, and in Education. Pray remember me very kindly to your wife and keep your little girl in mind of her English friend."

"The Readers of your journal appreciate it very much as it contains matter calculated to raise the mental and moral tone."—*The Voice of Truth in the Republic of Letters.*

The Viveka Chintamani

(The OLDEST AND THE BEST TAMIL MONTHLY)

The 19th Volume begins with April 1911

IT CONTAINS EXCELLENT ARTICLES

DISCUSSING HIGH MORAL AND SPIRITUAL PRINCIPLES

USEFUL IN EVERY DAY LIFE

With Psychic Tales, Popular Stories, and Illuminative Studies in Social Life; A Critical Study and Exposition of Indian Traditions and A Lucid Translation of the Upanishads, and Yoga Sastras prescribing the Most Efficient Sadhanas for the understanding and realisation of the Great and Real Facts of Life.

Annual Subscription Rs. 4.]

[Thick Paper Edition Rs. 5.]

Overland 8 Annas extra.

SUBSCRIPTIONS REGISTERED BY VOLUME ONLY

And cannot be discontinued in the middle of a Volume.

Only a limited Number of Copies Printed: Apply early with remittance,
To The Secretary, D. K. Agency, Mylapore, Madras, S.

KAMALAMBAL

The Best and Foremost Novel in Tamil

BY B. R. RAJAM IYER

(Reprinted from the Viveka Chintamani and thoroughly revised.)

Price Re. 1-4. Postage Extra.

If you cannot get it from your book-seller apply direct to **The Lalita Publishing Co.,**
Lalitalaya, Mylapore, Madras, S.

N. B.—Owing to the large number of petty adventurers in the book-trade the D. K. Agency to protect its interests, has been obliged to reorganise its publishing business by placing it under the care of the Lalita Publishing Co, who will allow good commission on large trade-orders, but no discount on purchase of single copies:

The Life of Buddha

புத்தரது தீவ்யசரித்திரம்.

Sir Edwin Arnold's Light of Asia in Tamil. Cloth. Gilt 14 As.

Stitched Board. 8 As.

An Excellent Moral Class Book.

Apply to the Lalita Publishing Co., Mylapore, Madras.

Gleanings on the Way from Earth to Heaven.

(Original English Work on Mysticism with a Chart of Life.)

Sold by Messrs: Luzac & Co., Oriental Book-Sellers, London, for 2s. 6d.

Indian Price (Special offer) Rs. 1-10. by V. P. Post.

The Unity of Religion and the variety of Creeds, An English Essay. 6 As.

POSTAGE EXTRA.

Apply to the Lalita Publishing Co., Mylapore, Madras, S.